

KURJER WARSZAWSKI.

ROK PIĘDZIESIĄTY SIÓDMY.

Wachód słońca o godzinie 4 m. 42
Zachód „ „ 7 m. 15Długość dnia godzin 14 m. 33
Przybyło „ „ 6 m. 51

Adres Redakcji „Kurjera Warszawskiego“: PLAC TEATRALNY Nr 5 dom L. Zabłockiej.

Na Prowincji i w Zagranicę wysyła się w całości (w tem mieści się opłata pocztowa za przesyłkę rz. 1 kopejek 80) oraz za opakowanie i ekspedycję rz. 1 kopejek 80.)
Prenumerata przysyła się roczną, półroczną i kwartalną.
Kopiecia nadawana do Redakcji nie zwraça się.

Podredaktor: S. Katarzyna Seneskiej.
Wtorek: S. Filipa i Jakóba Apostołów.
Środa: S. Anasztaza i Zygmunta.
Czwartek: Znales. S. Krzyż i S. Aleksandra.

Przeniesienie „Kurjera Warszawskiego“ wynosi w Warszawie rocznie rs. 4 kop. 80, półrocznie rs. 2 kop. 40, kwartalnie rs. 1 k. 20, miesięcznie k. 40, za odroczenie do domów dopłaca się k. 5.
Wzrost pojedynczy w Kanarskiej Redakcji kop. 5.
Redakcja otwarta od 11-ej rano do 1-ej po południu.

Dziś: SS. Marcelina i Kleta P. M.
Jutro: S. Teofila Biskupa.
Sobota: S. Witalsa Męczennika.
Niedziela: S. Piotra Męczennika

W Rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej za Nr 102 wydanym, między innymi zamieszczono: Dostarczając, że przy wywożeniu z rana przez oddział rolniczy straży ogniowej, zmieszonego na kupy błota, tak miejscem jako i placowi stróż, wbrew czystości rozporządzeniom, nie pomagają ludziom straży ogniowej. W nakładach takowego na w. z. skutkiem czego oczyszczanie miasta dopiada opóźnienia i częstokroć wydzierają się nieszczęśliwe wypadki z kłami pożarnymi, pozostawionymi przy tańcu porządku bez dozoru; z tego powodu w ponowniu rozporządzenia z r. 1875 za Nr 304, polecam Komisarzom uczynić, jaknajsurowiej zalecić właściwej służbie policyjnej pod odpowiedzialnością dopilnować, ażeby stróż domów i placów pod żądaniem pozorów nie uchylał się od pomagania ludziom oddziału roboczego, do nakładania na wozy, przygotowanych do sprzątnięcia śmieci.

Prawie na wszystkich stacjach, tak doróżki jako i omnibusy stają w największym nieporządku i nie w miejscach przeznaczonych; z tego powodu ponownie polecam Komisarzom uczynić, jaknajsurowiej zalecić właściwej służbie policyjnej, najniższych stopni policyjnych, naznaczonych na służbę w pobliżu stacji doróżkarskich i omnibusowych, ażeby nie dopuszczali naruszania rozkazu mego z r. 1874 za Nr 182, w którym wskazałem odpowiedni dla tych procedur porządek stawiania z ekwipażami na stacjach.
(Gaz. Polie.)

Prezes sądu handlowego w Warszawie podaje do wiadomości powszechnej, iż na zasadzie przepisów o osobach mających prawo być pełnomocnikami w sprawach sądowych, przez zatwierdzonego dnia 25 maja (6 czerwca) 1874 r. przez postanowienie sądu handlowego w Warszawie, uzyskały adwokatów dających prawo być pełnomocnikami w sądzie handlowym w ciągu roku 1877 następujące osoby: b. patron Gu-Adam Perł, kandydat praw Michał Rozenbach, kandydat praw Teodor Konitz, kandydat praw Szymon Landau, kandydat praw Izidor Jasnowski, rzeczywisty student wydziału prawa Michał Bedliński, b. obrońca sądowy Nikodem Rzenblum, b. obrońca sądowy Ludwik Czarnecki.
(Dz. W.)

Luźne sprawy.

Pisma warszawskie, a między innymi i Kurjer, wyraziły się z powątpiewaniem o wiarygodności opowieści jednej z gazet rosyjskich o właścicielce domu, która za zużycie schodów likwidowała sobie po

pięć rubli miesięcznie!! Otóż w tej chwili, grantując się na niezbitych faktach, możemy czytelników najkategoryczniej zapewnić, że najzupełniejszą jest to prawda.

A rzecz działa się jak następuje:

Państwo X. zajmowali w domu pani Y. dość obszerny lokal, za kontraktem, ekspirującym dopiero na 5-ty Jan.

Niespodzianie przed kilkoma miesiącami pani X., wskutek różnych okoliczności, zmuszona była wraz z dzieckiem przenieść się do krewnych i pozostawić męża samego, a nie chcąc tracić napróżno wydatku na lokal, postarała się o sublokatorów, w postaci dwóch panów kawalerów.

Chociaż według praw obowiązujących, każdy może mieszkanie swe dowolnie odnajmować, lecz kontrakt mieści zwykle przeciwne zastrzeżenie—należało więc przed wprowadzeniem nowych lokatorów, porozumieć się odpowiednio z właścicielką.

W tem miejscu wystąpiła p. Y. z żądaniem powiększenia sumy kontraktowej o rubli srebrem pięć miesięcznie z racji, jak twierdziła, że schody więcej się będą zużywały wskutek powiększenia o jedną osobę ilości lokatorów. Ostatecznie ultimatum musiało być przyjęte—choć doprawdy zupełnie nie rozumiemy, w jaki sposób dwaj panowie stanowią o jedną osobę więcej od pani X. wraz z dzieckiem i paroma przy dziecku sługami.

Kontrakt, podług którego owa dopłata ma być pobierana „tytułem używalności wspólnych schodów“ widzieliśmy na własne oczy—a za pewność faktów najzupełniej zaręczamy.

Dzieje jednak lokalu państwa X. nie są jeszcze ukończone.

Działo się to znów na początku bieżącego kwartału. Państwo X. ostatecznie zmuszeni byli dla rozmaitych przyczyn porzucić mieszkanie, pozostawiając w nim jednak część mebli, wartości około kilkuset rubli.

Dawni sublokatorowie wyprowadzili się już — i państwo X. mieli innego umówionego sublokatora,

kawalera, który lada dzień miał się sprowadzić. Dnia 3 czy 4 miesiąca nowy sublokator rozpoczął przeprowadzkę—a pani X. chciała wyprowadzić, dla pozostawienia mu wolnego miejsca, kilka niezbędniejszych sprzętów—nagle jednak brama szalenie została zamknięta, a władze miejscowe, reprezentowane przez stróża, oświadczyły, iż wyjście przecięto w skutek rozkazu właścicielki.

Przyczyną tego miało być niezapłacenie przez panią X. komornego z góry za kwartał. Choć termin zapłaty przypada zwyczajowo dopiero na ósmego i nie mówiąc już o innych względach, że meble postawione w lokalu dostateczną mogły przedstawiać rekompensację, jednak natychmiast pani X. udała się do właścicielki domu w zamiarze uszczerzenia komornego i usunięcia wszelkich przeszkód.

Nowe jednak nieporozumienie dołączyło się tutaj do poprzednich. Pani X., placąc żądała kwitu, co zresztą najzupełniej uraçonowane było wzajemną, choćby pani Y. nieufnością; wtedy właścicielka domu odrzekła, iż kwit wyda rządca domu, który będzie na miejscu dopiero o trzeciej po południu.

Było to koło godziny dziesiątej rano.

W rezultacie ludzie najęci przez p. X., wraz z sublokatorami za bramą, zmuszeni byli czekać kilka godzin, aż dopiero w skutek energiczniejszego wzięcia się do rzeczy jednego z obecnych panów, zjawił się po pierwszej z południa rządca i przyniósł kwit na sumę, do której doliczono i owe pięć rubli miesięcznie za zużycie schodów. (!)

W jaki sposób wyrozumowała sobie p. Y., że jedna osoba, choćby nawet i ze służbą stanowi o jedną osobę więcej od małżeństwa z dzieckiem i służącymi—tego już doprawdy zrozumieć niepodobna.

Tem pewniej drugie to zafascie publikujemy, iż, choć na razie ukończyło się ono pokojowo, lecz jak nam wiadomo, będzie wkrótce przedmiotem sprawy sądowej.

Pani X. zarzuca właścicielce domu, w skardze swej, samowolę.

* * *

W WALCE Z ŻYCIEM

przez

BOLESŁAWA PRUSA.

(Dalszy ciąg. — Patrz Nr 90).

Pan Adam, jak wszyscy ci, nad którymi ciążyły wygnane zagłady, był marzycielem. W długiej bezczynności trwającej przez kilka pokoleń, dziedzicznie a nadzwyczajnie rozwinięła się w nim fantazja, tak, że bardzo często do halucynacji dochodził. I teraz oto zdawało mu się, że samotny gabinet jego poczynają zapelniać znajani i nieznanzi, dalecy i bliscy. Każdy z nich wydał go o coś, zarzucał mu coś, przedstawiał albo wyrażał, zupełnie jak ta gawiedź wielkomięjska, która się opija publiczną nazywa.

— Więc mogę odpocząć? pytał syn.
— Niepodobna! odpowiedział Adam. Jest to chwila, w której ród nasz może wszystko odzyskać, lub wszystko stracić.

— Co za ród? wtrąciła jenerałowa z westchnieniem. Jestem prawie pewna, że dzieci Mieczysława miały wypukłe oczy i tłuste podbródki. Znamy jak ten Rudolf! i zażyła tabaczki.

— Przytem, — tłumaczył się Adam, — cóż będziemy robić, jeżeli Rudolf małżeństwo zerwie?
— Ja będę inżynierem, — odparł syn, — w każdym razie utrzymać was potrafię.

— Będzie rysował i rachował ten kochany chłopek i za to mu zapłacę. Jakże okropne czasy! odezwał się jenerałowa. Jestem pewna, że Zencio nie mógł tak nie skompromitować.

— Mój synu, — mówił Adam, — mnie przecież nie o Rody chodzi, ale o sławę rodu.

— Rody zarzucono, — odezwał się ktoś obcy, wznosząc się i odradzając przez pracę i zasługę. Przodkowie twoi pracowali i zasługą dobili się majątków i rozgłosu. Wy więc myślcie o tem tylko, aby społeczeństwu przetrwać, a ono was samo oświeci.

— W imię Ojca i Syna!.. zawołała jenerałowa, — ależ to jakiś jakobin.

— To jeden z guwernerów mego syna, — odpowiedział Adam, ze smutnym uśmiechem.

— Dajcie mu pokój, — odezwał się inny głos, — pracować to smutna rzecz, on woli syna sprzedać.

— Motłoch! szepnął pan Adam. Wy każde poświęcenie dla idei nazywacie sprzedażem się.

— Dla czegożes ty się dla niej nie poświęcił? zapytano.

Pan Adam wpadł w gniew.

— Alboż nie poświęciłem się?.. Albożem się nie wyrzekł dla dobra rodu kobiety, którąm kochał?..

— Cóż z tego za korzyść? pytał dalej ktoś z tłumu.

Gdzie posag żony?.. jakież ten ród, którego ona była matką i wychowawczynią. Twoja córka ma wadę w sercu, a twój syn, zmęczony bezużyteczną pracą w dzieciństwie, dziś nauk ukończyć nie może.

— Dajcie mi pokój!.. dajcie mi pokój!.. mówił Adam upadając na fotele i zasłaniając uszy.

— Szatan niekiedy przybiera rozmaite postacie aby kusić wiernych. Kto wytrwa, ten zbawionym będzie! uspakajano go.

— Kto wytrwa!.. powtórzył Adam. Ja wytrwam!.. Mamże jedną chwilą słabości zniszczyć pracę kilkunastu lat, wyrzec się tradycji, pozwolić na to, aby zdenerwowanie Mieczysława ród zabiło, narazić się na przekleństwo przodków i potomstwa? Jakim czołem ośmielacie się, wy ludzie jednodniowi, sądzić postępy moje, na których ciąży przeszłość i przyszłość. Co mnie obchodzi wasze idee, wasze opinie i wasze prace podejmowane w tym celu, aby tuczyć was i wam podobnych? Mówicie o społeczeństwie, albo społeczeństwo nie jest podobne do rzeki, która dla tego tylko nie rozlewa się i nie wysycha, że stare rody stanowią dla niej łożysko i wybrzeża. Czy ja wam przeszkadzam abyście sobie nawzajem wyrządzali drobne usługi, wciągu waszej przemijającej egzystencji; jakim więc prawem wy dręczyście mnie

swemi wrzaskami, jakim prawem krytykujecie to, czego z was żaden ani pojąć ani odezwać nie może?

Pan Adam obudził się, zmęczony nad wszelki wyraz: była to jedna z tych licznych walk, które od chwili przyjazdu do Warszawy, staczał z niewidzialnymi wrogami. Od dzieciństwa wierzył najmocniej w to, że ród znakomity i tłum bezimienny są dwiema zupełnie różnymi rzeczami, które ulegają różnym prawom i różne mają obowiązki. Dopiero tu, w tem mieście zarozumiałem i ruchliwym poczęto mu wykladać jakieś nowe teorie. Dopiero tu poczęto wmań, że on jest tylko jednostką z owego tłumu, którym dotychczas pogardzał, poczęto osłabiać wiarę w idee, którą z mlekiem wysłał.

I otóż znowu uczył w tej chwili tęsknotę do swego dziś samotnego pałacu, w którym jedna tylko wola i jedna wiara panowała; do tych obszernych komnat, wśród których nie dręczyły go tak głębokie i całą jego naturę wstrząsające wątpliwości. Ale pałac ten i te komnaty były dziś w rękach Rudolfa, a wrócić do nich można było pod tym tylko warunkiem: aby Mieczysław ożenił się z jego córką.

Pan Adam przestał się już wahać. Zapalił świecę, usiadł przy biurku i pewną ręką, pięknym charakterem napisał do syna list następujący:

„Kochany Mieczysławie! Na twoje pytanie odpowiem ci krótko: odpoczywać nie można, ponieważ honor i byt rodziny wymagają, abyś ukończył nauki nieodwołalnie w tym roku. Już i tak dosyć często wspomina mi Rudolf, że każdy dzień twej nieobecności w Warszawie przyprawia go o stratę kilkudziesięciu rubli, któreby na nowem przedsiębiorstwie mógł zyskać. No — a zgodzisz się, że łatwiej przynieść chwilowe zmęczenie, aniżeli upokorzenia rzeczyste i nieustanne. Co więcej: prędzej lub później ktoś inny może pochwycić plan tego samego przedsiębiorstwa, a wówczas — domyślasz się co nastąpi.“

„Zbierz zatem całą energję, o nerwach zapnij i koncz, — boć jesteś człowiekiem, na którym los naszego rodu spoczywa. Gdy cię zniechęcenie napada,

— W Konstantynopolu, jak donosi jedno z czasopism galicyjskich, mieszka pani Herzmajńska ze Słupnej, rodaczka nasza, znana w świecie muzycznym autorka „Melodyj tureckich” na fortepian, wydanych w Konstantynopolu, za które otrzymała w roku zaprzestym, nagrodę rzadką dla kobiet: duży złoty medal *bene merentibus*, od cesarza austriackiego Franciszka Józefa.

Utwory pani Herzmajńskiej były na zeszłorocznej wystawie filadelfijskiej, gdzie znawcy oddawali im wielkie pochwały.

Król bawarski pragnął je poznać, i otrzymawszy cały zbiór od autorki w darze, pospieszył wystosować do niej własnoręczny list, nader uprzejmy i zachęcający do dalszej pracy.

Krytyka niemiecka wyrzekła także bardzo poehlebny sąd o dziele pani H. Znawcy jednoznacznie przyznają, że jestto materiał nie oceniony dla muzyków; nad tym zbiorem i ułożeniem melodyj, autorka pracowała lat kilka.

W bieżącym roku znaleźli się spekulanci, którzy tanim kosztem zapragnęli korzystać z owoców pracy długoletniej, a raczej nieprawnie przyswoić je sobie.

Jeden z muzyków peszteńskich prosił autorkę, o przysłanie mu rzeczonego zbioru. Grzeczna autorka uczyniła zadość temu życzeniu.

Aż oto przed dwoma miesiącami, wychodzi z druku nakładem Taborskiego w Peszcie, zeszyt utworów muzycznych przez F. F. Zamieszczono tam trzy sztuki żywcem wyjęte ze zbioru pani Herzmajńskiej, bez najmniejszej wzmianki o niej.

W uzupełnieniu wiadomości o naszej rodaczce, wspomniane czasopismo donosi, że pani H. przebywała od lat 10 w Konstantynopolu, gdzie daje lekcje u najpierwszych dostojników tureckich, a nawet ma wkrótce być zaproszoną przez Sultana na nauczycielkę do jego rodziny.

Stosunki jej z rodzicami baszów, są jaknajlepsze; damy tureckie odwiedzają panią H. w jej mieszkaniu europejskiem, i w ogóle od wszystkich otrzymuje dowody życzliwości i zaufania.

Kształcąc świat kobiecy, wyświadczyła ona już niemałe usługi społeczeństwu tureckiemu.

Kto wie, jak dalece tureczki są zamkniętymi i pozbawionymi możności oświaty, ten oceni całą dobroczynność wpływów na nie, tak wykształconej kobiety, jaką jest pani Herzmajńska.

* * *

— Żebractwo uliczne obiera sobie najrozmaitsze formy. Oryginalność zaczepek żebraczych ma miejsce po większej części w nocy, a więc w czasie, gdy działanie może być swobodniejszem. Piszący niniejsze słowa po czterykroć był wczoraj zaczepionym przez żebraków, ludzi nader przyzwoicie ubranych i usiłujących wyrażać się „górnym stylem.” Jeden

myśl o czem chcesz, o naszym nazwisku, o mnie, o twojej siostrze, o całym społeczeństwie wreszcie, ale pracuj i kończ.”

List ten szorstki jak rozkaz dzienny wodza do żołnierzy, nieubłagany jak wyrok, Adam jeszcze raz odczytał i zapieczętowałszy go, kazał służącemu natychmiast wrzucić do skrzynki. Widocznie lekał się nowych walk i nowego wahania, które mu dzień jutrzejszy mógł przynieść.

— Spełniłem obowiązek! szepnął, czując, że straszny ciężar ugniatł mu serce. Ci sami ludzie, którzy wykładają teorię solidarności społecznej, uczą jednocześnie, że miło jest pełnić obowiązki. Gdzie tu zgodność. To samo już wskazuje, że obowiązki tłumów są inne, a rodów inne, skoro pierwsze robią przyjemność, a drugie—zatruwają życie!

Noc już zapadła i pan Adam przeszedł do swej sypialni. Tam, wedle zwyczaju, wziął do rąk bogatą oprawną książkę i zbliżył się z nią do kłęcznika, nad którym wisiał brązowy wizerunek Chrystusa.

Pan Adam ukląkł, podniósł oczy na krzyż, lecz nagle cofnął się. Opanował go jakiś straszny niepokój i począł się lękać, aby przy pierwszych słowach modlitwy, nie odwrócił od niego głowy. Ten, który kochał wszystkich. Zdawało mu się, że posąg otwiera śpiżowe usta i mówi:

— Jeżeli nie wierzysz we mnie, dla czego się modlisz?... A jeżeli wierzysz, jak śmiesz się modlić zły ojczel!...

— Poświęciłem mego syna! jęknął Adam.

— Sprzedałeś!...

III.

Od owego dnia upłynęło kilka miesięcy; wiosenny deszcz splukał resztki śniegów, na targach ukazały się kwiaty, a nad miastem poczęły przeciągać ptaki wędrowne. W elegancko a nawet zbyt krownie urządzonej gabinecie, siedziały dwie kobiety: jedną z nich była Helena, córka pana Adama, drugą jej towarzysząca, osoba bardzo żółta i bardzo poważna.

z nich zaczepia przechodnia w następujących słowach?

— Czy mam honor mówić z panem X?

— Nie, panie.

— A to najmocniej przepraszam. Wziąłem pana za mego serdecznego przyjaciela — a żałuję teraz omyłki, bo by noc znośniej mi się przedstawiała. Głód, chłód, dla żony i dla dzieci — to nieprzyjemna, panie, perspektywa dla człowieka, wiedzącego co to dostatek. Możebyś więc pan, choćby z tytułu podobieństwa do mego serdecznego przyjaciela, chciał go na chwilę zastąpić, a pożyczoną mi kwotę zwrócić w żądanym czasie i pod wskazanym łaskawie adresem....

Wszystko to wygłoszone było jednym tchem. Widoecnie szemat gotowy i często używany. — Naturalnie, że odpowiedź, nadmieniająca coś o stróżach porządku publicznego, spłoszyła mylącego się przyjaciela, zaciągającego pożyczki w tak — oryginalny sposób.

* * *

— Ostatni numer *Przyrody i Przemysłu*, pomieścił ciekawy artykuł p. t. „Historja wynalazku papieru”.

Pierwsza papiernia powstała w Niemczech w Ravensburgu w r. 1290, następnie pojawiły się pierwsze papiernie we Włoszech 1320 r. w Embriano (Anconie); w Hiszpanji 1340 r., w Szwajcarii, w Bazylei 1430 r., we Francji, w Troyes 1360 r., w Danji we Fridrichsburgu 1540 r., w Szwecji 1550 r.; w Anglii około 1496 r. pojawił się papier z fabryki krajowej w Stevenage (Hertfordshire).

U nas pierwsza papiernia powstała nie zbyt dawno, bo zaledwie przed stoma latami w Jeziornie.

* * *

— W pobliżu statuy Zygmunta IIIgo rozsiadły się aż trzy cukiernie!

Ekonomiści dowodzą, że współzawodnictwo wytworców przynosi pożytek spożywcem. Potwierdzenia tej prawdy, rzecz dziwna, nie widzimy wcale w cenie i dobroci smakolek, sprzedawanych w naszych słodczyrobnych zakładach, których liczba niepomniernie wzrasta. Owszem widzimy tu współzawodnictwo w zupełnie przeciwnym kierunku — bo w zmniejszaniu objętości filiżanek.

Od roku też nad drugorzędnymi cukierniami wisi miecz.... *krachu*.

W tych dniach znikła jedna z cukierń w pobliżu statuy Zygmunta. Zastąpił ją skład herbaty.

* * *

— (Art. nad.).—Szanowny Redaktorze!—W Nr 56 z dnia 13 Marca r. b. *Kurjer Warszawski* podaje wiadomość, iż „*Medycyna* polemizuje z profesorem Łuczkieviczem, który w swojej prelekcji mówił o szpitalach i ich urządzeniu niehygienicznym i o innych wadach.” Na poparcie zarzutów Dr. Łucz-

kiewicza *Kurjer* zwraca uwagę na Nr. 9 *Medycyny*, gdzie przytoczony jest fakt, iż od dnia 4 do 10 Lutego 1877 r. umarło w szpitalach 32 osób a między niemi osób 12 z przyczyn niewiadomych — i dodaje ze swej strony „Chyba, że ci ludzie byli w szpitalach i nikt ich nie leczył, nikt nie stawiał diagnozy! A więc pytamy po co ich do szpitala posłano.” Nie chcąc obecnie występować z obroną szpitali, bo jako dawny lekarz szpitalny a obecnie od wielu lat niezależny lekarz największego cywilnego szpitala w Warszawie wydawałby się mogło, że broniąc szpitali bronię własnej sprawy przeciwko profesorowi Łuczkieviczowi, który lekarzem szpitalnym nie jest.—Zwróć tylko uwagę na to, iż fakt podany przez *Medycynę* musi być oparty na pomyłce, gdyż jest wręcz niemożliwy.—Człowiek umierający w szpitalu nie może być podany do wykazu śmiertelności bez właściwej diagnozy a to dla tej prostej przyczyny, że gdyby wyjątkowo diagnoza nie mogła być za życia zrobiona, wskutek zbyt krótkiego pobytu w szpitalu, przepis szpitalny wymaga wykonania sekcji pośmiertnej, która o naturze choroby śmiercią zakończoną daje najdokładniejszą wiadomość. — A że przepisy ściśle są przestrzegane w szpitalach, o tem wie każdy, kto zna ich urządzenie i kontrolę pod jaką pozostają. Mniej więcej 12 na sto chorych, licząc w to i przywiezionych w stanie konającym, umiera w szpitalu Dzieciątka Jezus, dającym przysługę przeważnie największemu ubóstwu najcięższymi chorobami; przeszło 88% więc wychodzi dla tego, że choroby ich były rozpoznane i uleczone.—Licząc na bezstronność szanownego Redaktora upraszam o pomieszczenie powyższych uwag w szpaltach *Kurjera Warszawskiego*.—Z szacunkiem Dr. med. *Kobyłński*, naczelnik lekarz szpitala Dzieciątka Jezus.

Kronika Zagraniczna.

× Profesor Łepkowski jako konserwator zabytków pomnikowych w Galicji zachodniej, prowadzi obecnie następne ważniejsze restauracje, jak: kaplice Zyguntowskiej i Batorego na Wawelu, grobu Długosza na Skałce, pomników w Bieczu i w Tarnowie.

× Najdawniejszy panujący dom jest Japoński. W dniu 11 lutego obchodzoną jest corocznie w Jeddo uroczystość na pamiątkę wstąpienia na tron Cwimatenosa, które odbyło się lat temu 2535.

× Genewski inżynier Hohen, buduje w warsztatach Turrentiniego w Genewie nową lokomotywę, poruszającą za pomocą ściśniętego powietrza do 12 atmosfer ciśnienia. Lokomotywy te mają mieć głównie zastosowanie w tunelach, gdzie użycie pary jest wielce niedogodnem. Próby podobno wypadły nader zadawalniająco. Lokomotywa Hohena przeznaczoną jest dla drogi z portu Ouchy do Lozanny.

obrazy fantazji, którą przekazał jej ojciec, a rozwinęła nieustanna samotność, skutkiem zupełnego braku wrażeń. I teraz w duszy Helenki ocknęły się fantastyczne wspomnienia.

Powoli blado-różowe usteczka jej uchylili się, odsłaniając ząbki drobne, gęste i białe jak perły, a ciemne i długie rzęsy opadły. Dama do towarzysza wyszła. W samotnej komnacie dziewczycy zapanował spokój tak głęboki, że usłyszećby można szelest rosnących kwiatów, gdyby i one w tej uroczystej chwili nie ucichły. Anioł marzeń roztoczył eteryczne skrzydła nad aniołem ziemi a Bóg, patrzący na te dwa dzieła swoje, zadumał się: które z nich jest piękniejsze?..

I otóż w marzeniu tem przypomniała sobie lata, które jej równie martwo i jednostajnie płynęły, w piaskowcowym pałacu na wsi. Oczyma duszy widziała zamysłonego brata, zasępionego ojca i w starościach sukniach starą służbę, na której obliczach roztęlał się wyraz znużenia i niepewności o jutro. Z okien pałacu dostrzedz mogła piaszczystą zbroję, którą rzadko kto przejeżdżał, pola lichem ściętych okryte, wież kościołka, a przy wijących się ścieżkach czarne. Była to jeszcze najweselsza część okolicy, bo z drugiej strony za starym parkiem, za stawem i łąką, rozciągał się ciemny, poszarpany szmat lasu, który pod tchnieniem wiatru z posępnym falował szumem.

Prócz tego szumu i świergotu ptaków, nie dołatywał jej żaden prawie głos inny; czasem tylko szepł służby rozmawiającej jak w pokoju zmarłego, — miarowy loskot kroków ojca, które przedrzeźniało echo i — szelest kart odwracanych przez brata, który całe dnie spędzał nad książką.

I wśród tego grobu żyjących, między ludźmi blakającymi się jak cienie, była ona sama jedna, tak młoda, tak ciekawa co się dzieje tam, za owym siwym widnokregiem!...

(Dalszy ciąg nastąpi).

Panna Helena była uderzająco piękną. Miała ona grecki nosek, prześliczne usteczka, oczy czarne, pełne słodyczy, brodę nieco wydatną, rączki małe i przeświecające jak alabaster. Szafirowa, zapięta pod szyję sukienka i zebrane w jeden węzeł ciemne włosy, podnosiły jeszcze bladej jej oblicza, na którym niestety! widać było ślady znużenia i choroby.

Dama do towarzystwa była osobą o tyle starą, o ile dystygowaną. Uwielbiała ona Burbonów, tytułowała się baronową i chętnie rozmawiała o protoplaście swej rodziny, o którym kronika jednej z wojen krzyżowych wspomina, że miał zaszczyt pilnować kozy i koguta, które wojownikom drogę do ziemi świętej wskazywały.

Dama w tej chwili skrzypiącym głosem czytała Chateaubrianda; ponieważ jednak robiła to samo codzień od lat kilku, Helenka więc nie słuchała nawet jej pełnych umiarkowanego uniesienia deklamacyi. Z wyrazem znużenia oparła głowę na grzbiecie fotelu i pragnąc czemśkolwiek myśl zaprzętnąć, poczęła oglądać się po swym pokoju.

Lecz nie zajęły jej ani pyszne sztychy pochylonych lub ku niebu wzniesionych twarzy kobiecych, ani drobne mebelki kryte szafirowym atlasem, ani marmurowe urny i wazony pełne kwiatów o zwieszonych gałązkach, szerokich lub podługowatych liściach, — słowem nic. Warszawa to miasto wesołe i gwarne, prócz odległego turkotu doróżki, nie karmiło jej żadnymi wrażeniami. Tu, w swym gabinecie, jak ptak w złoczonej klatce, przepędziła ona kilka lat długich i nudnych. Jednostajności ich nie przerywały ani tańce, ani wizyty, ani zebrania liczniejsze, bo Helenka z powodu wątego zdrowia tańczyć nie mogła, a pan Adam o wynalezieniu dla niej jakichś innych rozrywek, nie miał czasu myśleć. Cóż więc jej pozostawało?... Oto wizyty u jenerałowej, gdzie spotykała same staruszki, spacer powozem do Łazienek, gdzie widywała inne podobne do niej zakonnice, a wreszcie — piękne ale martwe

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

W Nr 15 *Warsz. Gubern. Wied.* pomieszczony jest Ukaz Cesarski z 3 (15) marca r. b. z prawidłami, instrukcjami i formularzami, dotyczącymi się wrazie powołania służbę zaliczonych do pospolitego ruszenia.

W dniu 20 kwietnia sędzia pokoju 4 oddziału m. Warszawy skazał 11-letniego chłopca do osady rolnej Studzieniec na dwa lata, za kradzież popelnioną na emmentarzu. Dzieciak ten wyciągnął osobie modlącej się 30 rubli wraz z portmonetką z kieszeni.

Zarząd towarzystwa zapytany czy skazany może być przyjęty do osady, zgodził się na to w dniu wczorajszym, a dla uniknięcia zwykle długo trwającego transportu, postanowił pod własnym nadzorem zaraz wyprowadzić go do Studzienca i zabrać na koszt towarzystwa z aresztu policyjnego, gdzie obecnie jest pomieszczony.

Z okazji powyższego faktu, nasuwa się uwaga, że czas dwuletniego zamknięcia w osadzie na jaki ów chłopiec został skazany jest za krótki, ażeby cel zamierzony był w zupełności osiągnięty.

Sędziowie pokoju mogą zupełnie według swego uznania termin kary w osadach rolnych oznaczać, byle się on nie przedłużał nad epokę dojścia do 18 roku życia skazanego.

W obecnym zaś wypadku, dziecko 11-letnie niepodobna ażeby przez dwa lata mogło zostać już tak poprawione i w jakiejś pracy uzdolnione, aby wyszedłszy z osady nie uległo łatwo nowemu wypadkowi moralnemu.

Chłopak ten był bez żadnego przytulku i opieki od dawnego czasu; ojciec nie żyje, matka jest służącą i mieć go przy sobie nie mogła: nocował w sienicach, w piwnicach różnych domów a w dzień włóczył się po ulicach bez zajęcia. Czytać ani pisać nikt go nie uczył, do rzemiosła także nie był oddany żadnego. Nic więc dziwnego że już w 11 roku życia do kradzieży i to w miejscu takim jak na emmentarzu zdolny był się posunąć.

Coby z niego było później, — czemyby się zajmował dorobkiem — łatwo sobie wyobrazić, — i tu dopiero cała doniosłość pożytku takiej instytucji jak osada studzieniecka, wyraźnie się przedstawia.

Biura sądu handlowego mieszczące się dotąd w gmachu na placu Krasińskim z dniem 1-go października, przeniesione zostaną do jednego z pawilonów pałacu b. Komisji rządowej Sprawiedliwości przy ulicy Długiej.

Jutro rozpoczynają się posiedzenia zjazdu sędziów pokoju Igo okręgu guberni warszawskiej.

W dniu onegdajszym odbyła się w biurze rządowego gubernialnego tutejszego, licytacja na przerobienie gmachu b. Sądu Apellacyjnego Królestwa Polskiego, dokąd z końcem r. b. przeniesione zostaną biura sądu gubernialnego warszawskiego oraz biuro naczelnika tutejszego powiatu. Licytacja z powodu zjawienia się niespodziewanych konkurentów była nadzwyczaj ożywiona, a rezultat jej był taki, że przedsiębierstwo dostało się jednemu z współubiegających się, który od sumy anszlagowej odstąpił 31%, czyli prawie część trzecią. Zachodzi pytanie jakim sposobem przedsiębiorca wyjdzie z tej antreprzy bez straty, jeżeli zechce wykonać robotę dobrze i dokładnie?

Zwrot akcyzy od cukru, wywożonego za granicę, którego dokonywała warszawska izba skarbową wpłynął wielce na rozwój handlu tym produktem. Wielkie masy tegoż wywożą się szczególnie do Włoch i Bremy.

Na piątkowym przedstawieniu „Trubadura“ oprócz panny Jańskiej, o której pisaliśmy już, zaprodukuje wokalne swe zasoby p. Miłaszewski, barytonista, który śpiewał na scenach zagranicznych.

Zarząd warszawskiego artyleryjskiego okręgu na dzień 9 maja naznacza licytację na dostawę rogów i sznurów dla fortecznych artylerji w ilości 3619,61 pudów od sumy rs. 5790.

Podobno w warszawskim wojskowym szpitalu Ujazdowskim ma być utworzony oddział dla rannych. W oddziale tym znajdzie pomieszczenie trzystu chorych.

Z Woli Monarszej, wstępującym na nowo do służby wojskowej do oddziałów wojsk i urzędów wojskowych będących na stopie wojennej — dymisjonowanym oficerom i urzędnikom, wydawane będą za pomocą, podług Najwyższej zatwierdzonych prawideł z 11 (23) listopada 1876 roku.

Piętnaście lokomotyw, z drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, o których zamierzonym wyprawnieniu na plac boju pisaliśmy już, znajduje się na dworcu drogi Terespolskiej już blisko od tygodnia. Miano je wysłać już przed kilkoma dniami na specjalnie w tym celu z Petersburga sprowadzonych brankartach, lecz w skutek, iż takowe okazały się nieodpowiednie i należało w nich pewne zaprowadzić reorganizację, lokomotywy jeszcze jakiś czas oczekiwać będą na wytransportowanie.

W przyszłym miesiącu w dniach: 11 i 12 maja następujące wygrane będą w 128 loterii klasycznej Królestwa Polskiego, a mianowicie w klasie IV-tej: jedna rs. 10000, jedna rs. 5000, jedna rs. 4000, jedna rs. 3000, jedna rs. 2000, dwie po 1500 rs., trzy po 1000 rs., dziesięć po 400 rs., dwadzieścia po 300 rs., sześćdziesiąt po 100 rs. i tysiąc sto po 75 rs., razem 1200 wygranych na rs. 128500.

Donosiliśmy w swoim czasie o wystawieniu na licytację dóbr Rudzieńka, położonych w gminie Glińka, parafji Kolbiet, powiecie nowo-mińskim, guberni Warszawskiej, znanych z obfitych pokładów torfu. Licytacja ta w swoim czasie nie przyszła do skutku, a tymczasem właściciel majątku p. Adam Dzwonkowski, zbiera towarzystwo akcyjne ku eksploatacji torfu.

Warszawska straż ogniowa składająca się z trzech oddziałów, mianowicie: ogniowego, roboczego i kominiarzy, podzieloną jest na 5 części z odpowiednią liczbą ludzi zarazem koni i narzędzi ogniowych. Wogóle w skład korpusu straży ogniowej wchodzi: naczelnik komendy i 5 brandmeistrzów; 3 maszynistów — 232 niższej służby. Straż używa 102 koni, narzędzi ogniowych znajduje się w magazynach sztuk 53. Oddział roboczy przeznaczony do utrzymywania ulic w czystości, stanowi 123 ludzi; koni do posługi 100, powózek 120. Ludzi do zapalania latarń olejowych 25. — W oddziale kominiarzy: majstrów 5, czeladników 65 i uczniów 60. — Wciążu upłynionego 1876 r. zdarzyło się w Warszawie 94 wypadków pożaru (w r. 1875 było ich 52). Najwięcej było takowych w miesiącach letnich (30) w jesieni (23) na wiosnę (22). Najmniej zaś w zimie t. j. 19. Przyczyny pożarów stanowiły: zła budowa kominów i pieców 29, z powodu nieostrożnego obchodzenia się z ogniem 30, i z różnych innych przyczyn 45. W tych wszystkich wypadkach spaliło się 35 domów.

Konkurencja czasami posuwa się do środków i środków, które choć nie stoją w sprzeczności z kodeksem praw, niekoniecznie przeto zgadzają się z kodeksem sumienia.

Pan A. i B. obadwaj kupcy prowadzili jednorodne interesy.

Pan A. jako współuczestnik jednej z tutejszych instytucji finansowych posiadał w niej kredyt, który stopniowo podniesiono mu do sumy 10 tysięcy rubli, właśnie w tym czasie kiedy do tejże instytucji zapisał się także i pan B. Ten ostatni nawet zaproszony został wkrótce do spełnienia funkcji, które mu pozwalały wpływać na udzielanie pożyczek i otwieranie kredytów.

Otóż korzystając z takiego przywileju pan B. na jednym z urzędowych zebrań instytucji tak wymownie i serdecznie przemawiał za p. A., że temu ostatniemu zmniejszono kredyt do rs. 3000. Koledzy p. B. ufając mu zupełnie sądzili, że pracując w jednej i tejże samej co i pan A. branży handlowej musi znać dobrze stan jego interesów i że na tej zasadzie domaga się zmniejszenia mu kredytu.

Wkrótce jednak przekonano się, że materialne położenie p. A. nie usprawiedliwia bynajmniej takiej względem niego ostrożności i że motorem postępowania pan B. była tylko konkurencyjna walka, — w której ten ostatni zapominał, że postępowaniem swoim mógł wyrządzić p. A. niepowetowaną krzywdę osłabiając dlań zaufanie, które jest podstawą bytu kupców i przemysłowców.

Komisja, która przed kilkoma dniami, jak o tem donosiliśmy już, dokonała rewizji Nowego Zjazdu — przy przejrzeniu odnośnych akt magistratu powzięła z nich tę ważną wiadomość, że już w roku 1853 wyznaczoną była podobna komisja z powodu pęknięcia arkad Zjazdu. Komisja ta w spisanim protokole wskazała dokładnie kierunek i głębokość szczeliny. Na zasadzie tego protokołu dopełniono obecnie ponownej rewizji arkad i powzięto przekonanie, że pęknięcie to od owej epoki pozostało takim samym jakim było podówczas, nie powiększywszy się wcale, że zatem nie może zagrażać żadnem niebezpieczeństwem. Zdaje się przeto, że reparaacja Zjazdu ograniczy się na zabezpieczeniu murów jego od wpływu wilgoci.

Krwawy dramat rozegrał się wczoraj na Ordynackim.

Do mieszkania szwaczki M., w którym prócz tejże znajdowały się jeszcze dwie kobiety — wpadł żołnierz dymisjonowany Roch W., i w szale poderzwał sobie gardło brzytwą.

Podano mu natychmiast pomoc lekarską. Dziś samobójca znajduje się w szpitalu Dzieciątka Jezus, życiu jego grozi niebezpieczeństwo.

List znaleziony w jego kieszeni wskazuje, iż zawód w uczuciach ze strony M., spowodowany, zmusił go do targnięcia się na własne życie.

Wczoraj w Izbie Sądowej w drugiej ostatniej instancji rozstrzygnięty był spór pomiędzy tutejszym Bankiem Dyskontowym, a p. S., byłym urzędnikiem tegoż Banku. Sąd handlowy, który w miesiącu lutym rozbił tę sprawę, uznał Bank Dyskontowy winnym zerwania umowy i z tego powodu skazał go na koszt, domaganie się zaś p. S., aby Bank sposobem wynagrodzenia wypłacił mu całoroczną pensję, zredukował w ten sposób, iż opierając się na miejscowym zwyczaju, przyznał mu tylko prawo do wynagrodzenia w wysokości wyrównującej trzymiesięcznej płacy.

Od takiego wyroku Sądu Handlowego, obiedwie strony zaniósł apellację, p. S. co do wysokości przyznanego mu wynagrodzenia — zaś Bank Dyskontowy co do dwóch pierwszych punktów wyroku.

Izba sądowa pod prezydencją prezesa Cholewickiego po wysłuchaniu przemowy adwokata przysięgłego Chęcińskiego występującego imieniem banku, który w mowie swej twierdził, iż instytucja miała zupełne prawo usunięcia w każdej chwili swego urzędnika nie ściągając za czyn taki na siebie żadnej odpowiedzialności, oraz następnego przemówienia obrońcy p. S. adwokata Peplowskiego, który wymownymi słowami dowodził słuszności żądania swego klienta — wydała wyrok uznający bank winnym zerwania umowy.

Na tej zasadzie Izba sądowa skazała bank na poniesienie kosztów procesu, oraz na wypłacenie p. S. wynagrodzenia w wysokości rs. 525 to jest w sumie takiej, do jakiej p. S. dobrowolnie żądania swe zredukował, a która wyrównywa pobieranej przezeń płacy za siedm miesięcy bezczynności.

W tych dniach, w sądach tutejszych rozstrzygnięto ostatecznie sprawę o pretensje, jednej z instytucji rządowych do pewnego zakładu cukierniczego, niedawno założonego, lecz mnogie już przechodzącego koleje.

Były właściciel cukierni, który był także urzędnikiem w mowie będącej instytucji, poczyniwszy malwersacje w jej kasie, umknął za granicę, a na kilka dni przed wyjazdem odprzedał zakład swój osobie trzeciej.

Akt notarialny kupna zrobiono zupełnie prawnie, oprócz tego tylko, iż nie został on wywieszony, jak to się zwykle praktykuje, w trybunale handlowym.

Gruntując się na tem, instytucja chciała uważać akt za niebyły i nawet pozyskała prawo spisania i otaksowania ruchomości w cukierni.

Sprawa, z tej racji wytoczona, w tych właśnie dniach, jak już powiedzieliśmy, ukończyła się — wyrok uprawomocnił akt kupna, a odsunął żądania instytucji.

We wtorek rano opuścił Warszawę szanowny weteran sceny, dyrektor Jasiński udając się do Gratzu, gdzie zwykle lato przepędza. W poniedziałek wieczorem znajdował się jeszcze na zwyczajnej próbie Warsz. Tow. Dobr., gdzie zgromadzeni amatorowie żegnając swego przewodnika i nauczyciela, ofiarowali mu nader piękny pierścień pamiątkowy. Dowód ten uznania, do rzewnych łez rozczulił zacnego starca.

Jeremjady naszego kronikarza na temat mieszkań letnich i willegiatury niedawno głoszone — odniosą pożądany skutek.

Donoszą nam bowiem, iż impresarjowie „świeżego powietrza i letnich przyjemności“ kwapią się dziś aż miło około przyozdobienia i wyporządkowania tych sezonowych schronień.

Ruszą się w Willanowie — w Wierzbnie i Mokotowie; roboty też w pełnym biegu prowadzone są około wili należących do jednego z tutejszych mecenasów a położonych nawprost stacji w Grodzisku.

Jest ich trzy w stylach różnych: gotyckim, szwajcarskim i florenckim według rysunków Lanciego i Heuricha.

Będą tam i kioski i werendy i ogródki angielskie i inne, warzywa pełne — słowem wszystko czego zapragnąć może warszawska dusza... w lecie!

A nadto każdy Tomek ma swój domek — każdy

u siebie, oddzielony, oparawiany, zaasekurowany i etc. etc.

== Rychter deklamować będzie w sobotę wieczorem w sali Resursy Obywatelskiej.

Wiadomość ta ściąganie zapewne tłumy słuchaczy, pragnących gorąco usłyszeć żywe słowo z ust znakomitego a od ośmiu lat milczącego artysty.

Artysta dobrał tak umiejętnie program, iż okazać będzie mógł wszystkie strony swego potężnego talentu, choć niestety! tylko... na estradzie!

== Dla melomanów warszawskich wczorajszy wieczór muzyczny w salach reutowych był niezwykle przyjemnością. Szkoda tylko, że tym razem nie zgromadziło się ich znowu tak wielu.

Coraz częściej pojawiają się teraz na sali luki, galerie prawie puste, przejścia niezatamowane słuchaczami, wszystko to zapowiada sezon wiosenny i nowy zwrot w usposobieniu publiczności. Jednak towarzystwo muzyczne ma swoje wierną gwardję, swoich wytrwałych przyjaciół, których ani deszcz, ani śnieg, ani tropikowe gorąco w sali, ani wiadomość wojenna... nie potrafi zatrzymać w domu. Z najdalszych krańców miasta spieszą oni skupić się przy estradzie, aby żadnej nie opuścić sposobności, która im pozwala skorzystać z prawa członków i daje miłą rozrywkę — dla ucha.

Jeżeli nie dźwięk muzyki stanowi dla niektórych tę rozrywkę, to uroczyste *parlando*, szepcane w *pianissimo*, bywa częstym akompanjamentem wykonywanych na estradzie utworów. Ale cóż poradzić na to? Język ma równe prawa, jak ucho — a na nie szczęście niektóre języki wiedzą o tem aż nadto dobrze.

Co prawda, wczorajszego wieczoru mniej niż zwykle utrzymywano przyjemną konwersację, ale też sama muzyka umiała zająć tak wszystkich uwagę, że tylko w niemem podziwieniu naj... rozmowniejsi słuchacze jej musieli.

Mendelsohna *Trio* (C-minor) wykolysane w marnościach mistrza, szczególnie swoim *Andate espressivo*, — płynęło przez serca słuchaczy, a pp. Adamowski i Poorten grali tak, jakby się skrzypce pierwszego zakochały w wolonczeli i rozmawiały z nią na ostatniej pożegnalnej schadźce.

Podziwujemy p. Michałowskiego, że miał ukrytą myśl wybierając *Sonate* (Es major op. 81) Beethovena do wczorajszego właśnie programu, i chciał być tłumaczem uczuć tych, którzy miłując talent p. Adamowskiego i grę p. Poortena zgromadzili się dla pożegnania ich u koncertowej estrady.

Les Adieux, — l'Absence, — le Retour, oddał p. Michałowski z takim przejęciem się z takim drobniawym wykonaniem, iż utwór cały wydał się tem, czem go kompozytor mieć pragnął — poematem.

Pełne męskiej energii *Trio* Rubinsteinów (G-minor op. 15—Nr 7), zamknęło godnie program, a w scenach widzenia publiczności zaszła ta tylko zmiana, iż zamiast p. Adamowskiego w alfabetycznym porządku, usiadł przy pulcie p. Barcewicz.

Trójca artystów wzięła sobie widocznie za punkt honoru, ukoronować program wczorajszego wieczorku odegraniem tej kompozycji pełnej wybitnego charakteru i siły natchnienia.

Czasami tylko wolonczella, jak gdyby w przypomnieniu, że to pożegnalny występ p. Poortena, zatrącała tkliwością niewłaściwą, ale natychmiast zreflektowana przybierała należytny ton energiczny i męski, niby po usłyszeniu od wdzięcznych słuchaczy szczerzego: do zobaczenia!

== Rozprzedaż programów koncertu studenckiego zajmą się od strony teatru wielkiego panie: z ks. Czetwertyńskich Jadwiga Karska, z hr. Łubińskich Emilia Sobańska — od strony teatru rozmaitości panie: Marja z Skarzyńskich Epstein, konsułowa Mieczysława Epstein i Alicja z Epsteinów Rzymszczyńska.

== W przyszły wtorek u Izraelitów „Lag beomer“, dzień radosny.

== „Kuglarka“ — najnowszy balet pana Borriego, wystawiony będzie stanowczo. Próby solowe rozpoczyna się w poniedziałek.

== Znowu samobójstwo! Onegdaj powiesiła się w karytarzu piwnicznym Józ. Olsz. służąca, z nie wiadomej przyczyny.

== Towarzystwo muzyczne warszawskie istniejące od 1870 r. liczy obecnie 1337 członków obojczy płci. W roku upłynionym 1876 komitet Towarzystwa urządził jeden wielki koncert, 34 wieczorów muzycznych i dwa publiczne odczyty o Wagnerze. Dochód ze składek od członków za bilety wejścia wraz z pro-

centami oraz inwentarzem Towarzystwa i kapitałem zapasowym, jak widać ze sprawozdania stanowił w r. 1876 sumę rs. 22449 kop. 92. Z tego wydatkowano w roku sprawozdawczym na najem lokalu, urządzenie wieczorów muzycznych, stypendja, nabycie utworów muzycznych, dzieł, gazet i t. p. rs. 11057 kop. 49½, reszta przeto rs. 11392 kop. 42½ stanowi zapasowy kapitał Towarzystwa w gotówce, papierach procentowych i w ruchomym inwentarzu.

== W Kielcach stanie nowy teatr zimowy, stały. Mieścić się on będzie w domu przy ulicy Konstantego. Salę obliczono na 550 osób. Prócz parteru i galerji znajdować się będą loże w liczbie siedmiu. Ten sam gmach obrócony będzie w połowie na hotel kilkudziesięcio-numerowy i łazienki. Podobno miasto miało wesprzeć przedsięwzięcie pewną sumą.

== Gmach przebudowywany przy ulicy Królewskiej a mający giełdę pomieścić, jest już prawie na ukończeniu. O ile dziś sądzić można, gmach przedstawi się całe estetycznie.

== W Brześciu w powiecie włocławskim kościół po-dominikański zupełnie wkrótce ulegnie naprawie, na co wyznaczono rs. 683 kop. 36.

== Pocucie potrzeby zbierania krajowych pamiątek i piękniejszych widoków naszej ziemi, coraz więcej jakoś się budzi. Wślad za prz. kł. d. m. pomnikowej pod tym względem publi. acji szanownego p. Ordy, wstępują choć na mniejszą skalę inni. Mamy właśnie przed sobą album zebrane przez p. Strzeleckiego, fotografa z Zamościa. Dwadzieścia kilka fotografów wcale dobrze wykonanych, przedstawiają różne godniejsze uwagi budowlane i widoki m. Zamościa, Zwierzyńca, Klemensowa i innych okolicznych miejscowości. Publiczności naszej należałoby gorąco poprzeć tego rodzaju wydawnictwo.

== Wedle sprawozdania Cesarzowskiego Warszawskiego uniwersytetu za rok szkolny 1875/76. Szkoła fclcerska będąca pod zawiadywaniem Dra Wilczewskiego miała w roku rzeczonym uczniów: a) na 1-m kursie 42; z tych przeszło na 2-gi kurs 32 pozostało na drugi rok 10-u; b) na 2-m kursie 48, z tych otrzymało kwalifikację na młodszych fclcerów 1-go oddziału 10, — młodszych fclcerów 2-go oddziału 14. Pozostało zaś na rok drugi na 2-m kursie 42. Szkoła rzeczona posiada 137 przedmiotów inwentarza naukowego wartości rs. 436 kop. 30½.

Instytut naukowy akuserek pod zarządem profesora zwyczajnego p. W. N. Tyrchowskiego, — miał z początkiem roku sprawozdawczego zapisanych 45 uczennic; z których wykreślono z list w ciągu roku 8, przeszło na 2-gi kurs 19, — nie otrzymało odpowiednich stopni 10, — nie stawiało się do egzaminu 8. Na kursie 2-m było uczennic 32, z których wykreślono 1, — ukończyło całkowity kurs 26, nie otrzymało odpowiednich stopni naukowych przy egzaminie 5.

— Trzecie i ostatnie przedstawienie „Betty“ opery komicznej St. Moniuszki, odbędzie się w teatrze amatorskim W. T. D., w niedzielę, t. j. dnia 29-go b. m. Rozpocznie widowisko krotofila, znanego humorysty Artura Bartelsa p. t. „Popas w Miłosnej.“ Bilety są do nabycia w kancelarji W. T. D. codziennie od 11-jej do 1-jej rano i od 5-tej do 7-jej po południu.

— Kurator szpitala Starozakonnych w Warszawie, zawiadamia, że w ciągu pierwszego kwartału r. b. wpłynęły do kasy szpitala następujące ofiary na rzecz Zakładu jego opiece powierzonego, a mianowicie:

Od kasy Synagogi przy ulicy Daniłowiczowskiej, ofiary poczynione w r. 1876 rs. 120 kop. 33.
Od pana Graff rs. 11 kop. 15.
Od W. Mathiasa Bersohn za pośrednictwem Izraelity rs. 45.
Od W. S. Prywesa do dyspozycji Kuratora rs. 100.
Od W. S. Eisenmana do dyspozycji Kuratora rs. 25.
Dla chorych wychodzących ze szpitala:
Od W. S. Bernsteinów rs. 50.
Od W. Wawelberga ofiara roczna rs. 40.
Za pośrednictwem Izraelity:
Od W. Maksa Baumritera rs. 7 kop. 50.
Od P. B. rs. 10.
Ofiary w naturze:
Od W. Jakóba Pika, optyka miasta Warszawy, 40 paczek różnych środków opatrunkowych.
Od W. Lessera Levy 3 głowy (82½ funta) cukru świętego.
C. K. pół funta szarpia.
Od W. Chwasta 48 kubków blaszanych, za które Kurator szpitala uważa za obowiązek złożyć charakterystyczne uprzejme podziękowanie.

— Prawitel. Wiest. w Nr. 78 ogłasza zatwierdzone przez p. Ministra oświecenia publicznego, ustawę towarzystwa przyrodników, nowozałożonego przy uniwersytecie noworossyjskim.

— Prowincje Nadbałtyckie prowadzą rozległy handel księgarski z zagranicą. Według gazety *Birz. Wied.* w roku zeszłym sprowadziły książek zagra-

nicznych: Ryga 1347473 tomów; Dorpat 137940 tomów; Rewel 328484 tomów; w tymże samym roku do Moskwy przywieziono tylko 143838 tomów, do Odessy 246005 tomów, a do Wilna 65827, oprócz 141995 tomów książek żydowskich.

— W Towarzystwie prawniczym, niedawno zawiązanem w Petersburgu, na prezesa wydziału prawa cywilnego wybrano senatora M. Polenowa, na prezesa zaś wydziału prawa kryminalnego p. Włodz. Spasowicza.

— Towarzystwu Gospodarstwa Wiejskiego Rosji Południowej, złożona została nowo wynaleziona uprząż na woły, z korzyścią zastępująca dotychczas będące w użyciu jarzmo. Uprząż ta daje 25 procent oszczędności siły pociągowej zwierzęcia, jest tania, lekka i przez każdego wiejskiego kowala zbudowana być może.

— Z powodu coraz gorszego stanu waluty, dziennik petersburski *Nowoje Wremia*, stara się osłabić obawy, że waluta jeszcze bardziej spadnie po rozpoczęciu wojny. Dowodzenie jego następuje: „Przed ostatnią wojną wschodnią, chociaż finanse nasze pogorszone jeszcze wypadkami z r. 1848, a zwłaszcza kampanją węgierską, znajdowały się w bardzo niezadawalającym stanie, kurs weksli z powodu okoliczności handlowych (z przyczyny wielkiego żądania zboża za granicę) stał bardzo wysoko. Nawet w końcu r. 1853, kurs chwał się około *al pari*, a nawet niekiedy przekraczał je. W styczniu 1854, kurs zaczął się zniżać; na Paryż z 405 do 389 centymów (za rubel), w lutym obniżka doszła do 380, to znaczy, że rubel stał jeszcze zawsze 95 kopiejek. W marcu przy wypowiedzeniu wojny przez mocarstwa sprzymierzone, kurs nagle spadł do 308 centymów, czyli o 23 procent w dwa miesiące. Podobna obniżka i wówczas wszystkich przerażała. Nie bacząc jednak na szybkie emisje assygnat i wojnę w ogóle niepomyślną, niski stan kursu weksli trwał niedługo; już w końcu marca kurs na Paryż doszedł do 350 centymów.

— Wkrótce w Libawie ma wychodzić pod redakcją p. Wiktora Niemana, nowe pismo tygodniowe w języku łotyskim, p. t. „Leepajas pasteneeks“ (Libawski gońiec pocztowy). Będzie to gazeta z programem naszych gazet prowincjonalnych.

— W Kijowie, jak się dowiadujemy z dziennika miejscowego, archeolog tameczny, pan Kibalczyk, otworzył prywatne muzeum archeologiczne, zawierające około 3000 przedmiotów. Mają być tam rzeczy wielkiej osobliwości i rzadkości.

— Dniepr pod Chersonem uwolnił się od lodów dnia 1 (13) b. m. Zaraz też rozpoczęła się komunikacja parowcami z Odessą.

Nekrologja.

+ W piątek to jest dnia 27 kwietnia, o godz. 10ej rano, odbędzie się w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej żałobne Nabożeństwo za duszę s. p. Albina **Genalego**, jako w rocznicę śmierci, na które pozostała wdowa z dziećmi, zaprasza Familję, Przyjaciół i Znajomych. — 6452

+ Pojutrze to jest w sobotę, dnia 28 b. m. jako w rocznicę pogrzebu s. p. Konstancji z Zdziechowskich **Madalińskiej**, odprowadzić się będzie Wotywa żałobna za spój jej duszy w kościele s. g. Krzyża o godzinie 10 i pół z rana, na którą pozostała córka zaprasza życzliwych. — 6498

+ Wczoraj to jest dnia 25 kwietnia, przypada siódma bolesna rocznica śmierci s. p. księcia Konstantego **Łubomirskiego**. Odłożone Nabożeństwo z powodu uroczystości św. Marka, odbędzie się jutro, to jest w piątek dnia 27, o godzinie 10tej rano, w kościele s. g. Józefa Oblubieńca na Krakowskim-Przedmieściu obok skweru. — 6529

Wiadomości Polityczne.

Pod zaklęciem stanowczego słowa, rozwarły się drzwi Janusowej świątyni. Wojna stała się faktem bieżącej chwili.

Wszystkie zapowiedzi spełniły się tym razem najdokładniej, po rozesłaniu okólnika gabinetu petersburskiego.

W poniedziałek, o godz. 5 z rana podczas ulewnej deszczu ze śnieżycą odbył się przegląd wojska pod Ungheni, gdzie Najjaśniejszy Pan przemówił raczył do jeneralicji i oficerów armii, żegnając ich „do zobaczenia!“ „Dotknięt-go honoru Rosji brońcie dzielnie do ostatniego!“ — w słowach tych leży zapowiedź zwycięstwa i wytrwałej walki, której ostatecznych rezultatów i konsekwencji dzisiaj jeszcze przewidzieć nie można.

Cyrkularz ks. Gorczakowa oświadcza, iż Rosja z bronią w rękę wymoże na Porcie następstwa, których Europa pokojowymi środkami nadarmo wydstać usiłowała.

Nie pozostaje nam nic innego, jak wyczekiwać ciągle wiadomości telegraficznych, z których po jakim czasie dopiero będziemy sobie mogli stworzyć

ogólny obraz nowoutworzonej sytuacji politycznej. Gdyby nam przyszło wnioskować ze słów jen. Moltkego, wypowiedzianych w dyskusji budżetowej na sejmie berlińskim, sprawa rychłego pokoju byłaby daremnie marzeniem. Wzajemne niedowierzanie, jak utrzymuje mówca jest przyczyną, dla której w niedalekim już czasie, każdy Rząd będzie musiał zebrać wszystkie siły, aby swoją egzystencję zapewnić.

Znany jest zwyczajny ton przemówienia Moltkego, kiedy chodzi o uchwałę poezycji w budżecie wojennym, ale w chwili dzisiejszej, jednocześnie z echem komendy wojskowej nad Prutem, nie można lekceważyć tego tonu i słów pruskiego weterana. We Francji odbija się one najgłośniej.

Mówia że p. Werder ma być przeniesiony w stan spoczynku, a jako jego następca, wskazują ks. Reuss, lecz jego zamianowanie faktyczne nie nastąpiło. „Staatsanzeiger“ i „Biuro Wolfa“, widzą wielki dowód przyjaźni Niemiec w przyjęciu trudnego aważnego zadania, jakim jest w obecnej chwili zastępowanie Rossji na Wschodzie.

Anglia pierwsza dała dobry przykład wysyłając do Konstantynopola lorda Layarda z misją nadzwyczajnego pełnomocnika, za nią Niemcy postanowiły zmieni swego posła, a obecnie kraja wieści, że i hr. Zichy ze strony Austrii ma powrócić na swoje stanowisko. Dyplomatyczna akcja obok wojennej, toczy się znacznie tedy na nowo w Konstantynopolu.

Rząd rumuński nauczył się polityki od Savfetasz, bo na wezwanie Porty w celu przeszkodzenia wspólnie wkroczeniu armji rosyjskiej, odpowiedział iż w tak ważnej kwestji poradzić się musi w pierwszym swoim parlamencie, który dopiero 26 go zwołanym zostanie, t. j. w czasie, kiedy większa część wojsk rosyjskich będzie już na granicy państwa tureckiego.

Telegramy.

Warszawa, dnia 25 Kwietnia, g. 7 m 50 wiecz. Kiszyniew 11 (23), g. 9 rano. — W Tiraspolu. Najjaśniejszy Pan do zebranych wojsk raczył przemówić w następujących słowach:

„Zal mi było puszczać was na bój i dla tego zwlekałem dopóki było można. Zal mi było przelewać drogą dla mnie waszą krew, ale skoro raz honor Rossji dotknięty, jestem przekonany, że My wszyscy aż do ostatniego potrafiemy za niego walczyć. Z Bogiem! Życzę Wam zupełnego powodzenia. Do zobaczenia!“

Petersburg 25-go. — *Goniec Urzędowy* ogłasza Najwyższy Rozkaz o ogłoszeniu w stanie wojennym gubernii Bessarabskiej, powiatów nadmorskich, gubernii Chersońskiej i Taurydzkiej, oraz Krymu. Taż gazeta ogłasza przekład noty księcia Górczakowa do sprawującego interesu Turcji w Petersburgu, donoszącej, że Rossja uważa się od tej chwili za prowadzącą wojnę z Turcją, a zatem zrywa stosunki.

Warszawa, d. 26 Kwietnia, g. 7 min. 50 rano. Berlin 25-go. — *Nord. Allg. Ztg.* przytoczywszy wczorajszy artykuł *Staatsanzeigera* dodaje: Przejornego kół patriotyczne powinny w przyjęciu reprezentacji poddanych rosyjskich w Turcji widzieć tylko rekompensację dalszego zgodnego trzymania się obu mocarstw, w czem też leży istotna gwarancja ograniczenia wojny. Naród rosyjski nie zapomni o usługach, jaką Rossja oddał życzliwym sąsiad, Niemcy. Stała podstawa trójcesarskiego przymierza w interesie pokoju na kontynencie i dziś jeszcze niezachwiana; istotna zaś próba jej siły będzie staranie o miejsce wiele i ograniczenie wojny, która bez tego mogłaby przybrać cechę wojny powszechnej (Weltkrieg).

Paryż 25-go. — Porta wysłała do mocarstw długą okólnik. Okólnik przypomina usiłowania, jakie ona czyniła dla poprawy losu chrześcijan i dla zadosyćuczynienia żądaniom mocarstw; w końcu powołuje się na traktat paryżki i odwołuje się do pośrednictwa mocarstw poręczających.

Wiedeń 25-go. — Do „Polit. Corresp.“ telegrafują z Konstantynopola 25 go b. m. „Odwołanie się Porty do mocarstw z prośbą o pośredniczenie na mocy artykułu 8-go traktatu paryżkiego pozostało bezskutecznem. Wszędzie odrzucono je, jako spóźnione.“

Wiedeń 25-go. — Wielki Książę Włodzimierz w drodze do Podwołoczysk, przejeżdżał dziś przez Wiedeń. Arcyksiążę Albert i poselstwo rosyjskie towarzyszyło Mu do dworca północnej kolei. Mirybaszbyżuków. Są w obawie, aby nie byli otoczeni. Opuścili Orosch bez bitwy. Turcy obsadzili 22-go b. m. opuszczone pozycje. Czarnogórcy zdążają do granic Albanii. Książę Mikołaj z całym sztabem wczoraj tamże się udał.

Konstantynopol 25-go. — Dzienniki Tureckie sądzą, że Suleiman-basza po ustąpieniu Czarnogórców, przebył wąwóz Duga i zdąży do Niksizu.

Wiadomości telegraficzne.

— W Nr 100 *Głosu* czytamy: *Tiraspol 11 (23) kwietnia.* Najjaśniejszy Pan raczył odbyć wczoraj dwa przeglądy, części 9-go korpusu. O godzinie 9-tej rano przedstawiała się 5-ta dywizja piechoty z jej artylerją i obozem; po skończeniu przeglądu, Jego Cesarska Mość raczył zwołać do Siebie oficerów wszystkich części i przemówić do nich na drogę przed wymarszem, zaś 17-mu piechotnemu archangielskiemu pułkowi, z okoliczności rocznicy urodzin najdosłojniejszego szefa tego pułku, Wielkiego Księcia Włodzimierza Aleksandrowicza, raczył wyrazić przekonanie, że pułk podtrzyma swoją poprzednią sławę wojenną. O godzinie 5-tej i pół na stacji Birzula przedstawiła się 31-sza piechotna i 11-ta kawaleryjska dywizja ze swą artylerją i obozami; po przeglądzie Najjaśniejszy Pan raczył powiedzieć zebrany oficerom przejranych części następujące słowa:

„Przed wymarszem waszym chcę was pobłogosławić na drogę; jeżeli przyjdzie do potyczki waszej z wrogiem, okażecie się dzielnymi w walce i podtrzymacie dawną sławę waszych pułków. Pomiedzy wami są młode części, które nie bywały jeszcze w ogniu, lecz spodziewam się, że one nie odróżnią się od starych i postarają się wyrównać im w boju. Życzę wam powrócić wprędce i z chwałą. Żegnajcie panowie!“ Poczem Najjaśniejszy Pan zwracając się do wojsk, raczył zawołać: „Żegnajcie dzieci!“

Odpowiedzią było huczne długotrwałe „hurra!“ Oficerom 11-tej kawaleryjskiej dywizji, Jego Cesarska Mość wyraził nadzieję, że pułki dywizji okażą się równie świetnymi w czasie wojennym, jak i zawsze przedstawiali się Najjaśniejszemu Panu podczas pokoju.

Wszędzie największy zapal ze strony wojsk i entuzjastyczne spotkania ludu. Nocleg Najjaśniejszego Pana naznaczony w Tiraspolu, gdzie rano będzie przegląd, po którym Jego Cesarska Mość uda się do Ungieni, również dla odbycia przeglądu — a na północ powróci do Kiszyniewa. Towarzyszą Najjaśniejszemu Panu: Jego Wysokość Cesarzewicz Następca Tronu, Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz młodszy, Książę Sergiusz Maksymilianowicz Leuchtenberski; ministrowie: dworu, wojny, komunikacji, oraz szef żandarmerji i poseł konstantynopolski Ignatjew. Najdosłojniejszy Głównodowodzący armją, z generałem Niepokojczyckim, spotkali Najjaśniejszego pana w Tiraspolu.

— Konstantynopol, 19 b. m. donoszą *Agencji Hawasa*, że wszystkie plemiona albańskie powstały z wyjątkiem gradzkiego. Liczba nzbroyonych podają na 12000. Czarnogórcy zajęli opuszczony przez Turków Zaslup.

— Podług telegramu drukowanego w *Allg. Ztg.* na granicy Persji, stoi obecnie korpus wojsk perskich liczący 45000 ludzi i 50 armat.

(Znaczenie Szarady w Nr 84 *Turkot*).

Wielki Zakład Fotograficzny

PRIM

22. Senatorska 22.

W WARSZAWIE.

Tuzin fotografii od rs. 3.

— 6522—1—15

— Z powodu ukończenia nauki „Kroju Sukien“ przez ośm uczennic w Zakładzie Rękodzielniczym dla Kobiet, (Plac Zielony Nr 10,) otworzyły się wakanse, na które można się zapisywać codziennie.

2—3 — 6,062—

— Dr Daniel Landau leczy specjalnie choroby skórne, weneryczne i uszne. Przyjmuje rano do 11-tej i od 4-tej do 6-tej. Senatorska Nr 16. — 4884—7—12

— Doktor Medycyny K. Szymkiewicz, Nowy-Swiat Nr 19, przyjmuje chorych od 3-ciej do 5-tej po południu, szczególnie z chorobami kobiecymi (akuszerja i ginekologja) i chirurgicznymi. 21—25—2684—

— Doktor Groer, powrócił z zagranicy. Przyjmuje od 4-tej do 6-tej po południu, Elekoralna Nr. 17. 3—3 — 6010—

— Dr. E. Modrzejewski, przeniósł mieszkanie na ul. Graniczną Nr 14, 2-je piętro — przyjmuje od 3 ej do 5 ej po południu. — 5459—

INSTYTUT LEONARDA

SZKOŁA GIMNASTYKI I SZERMISTWA
Ulica Miodowa Nr 3

Przyjmuje w odpowiednim komplecie. M. Głogowski.
6—6—3 305—

— Józef Synoradzki, kandydat praw, b. Assesor b. Sądu Poprawczego w Łomży, następnie Pomocnik Sekretarza Sądu Okręgowego w Płocku, zamianowany obecnie Adwokatem przysięgłym, utrzymuje kancelarję w m. Płocku, w domu Wgo Kowalskiego, przy zbiegu ulic Tumskiej i Królewieckiej, na pierwszym piętrze. — Godziny przyjęć zwykle, do 10tej z rana, i od 4tej po południu. (2—3)— 6 035—

— Zakład Gimnastyki S. Zewalda, ulica Chmielna Nr 9. — 5440—3—6

— Dwa wyborowe gatunki herbaty: Fuczufu po rs. 1 kop. 50 za funt, Carskiej Bukiet rs. 2, poleca skład herbaty M. Muszkata ul. Senatorska Nr 16. — 6505— 1—6

— W Składach Herbaty Leona Krupeckiego przyjmują zamówienia na Węgiel Najcieńszy Szlaski i krajowy po cenach z dostawą od 95 kop. do 80 kop. za korzec. 2—6 — 5706—

— W dniu 8 kwietnia r. b. zgubiono książkę do Nabożeństwa pod tytułem „Ołtarzyk“, jadąc z placu Ś-go Aleksandra do kościoła Ś-go Józefa, Oblubieńca N. Marji Panny. — Łaskawy znalazca raczy oddać do kanonu Redakcji *Kurjera Warszawskiego* za nagrodą rs. 1.

— Szkoła prywatna klasowa przygotowawcza męzka w Warszawie, pod przewodnictwem K. B. będąca w domu fabrycznym przy ulicy Nowy-Swiat, przeniesioną została do b. pałacu hr. Lubieńskich pod Nr 23 nowy, przy ulicy Królewskiej, i mieści się tymczasowo na prawej stronie w pawilonie na 1-szem piętrze, wechodowe drzwi z dziedzińca w rogu głównego korpusu tegoż gmachu. — Zaprasza się uprzejmie Szanownych Rodziców lub Opiekunów do weznesnego zapisania tamże swoich synów lub pupilów dla przysposobienia ich do klas gimnazjalnych miejscowych lub obcych, w godzinach rannych od 11-tej do 1-szej, zaś po południu od godziny 4-tej do 6-tej. Kurs nauk rozpocznie się 1-go maja r. b. Obok moralności, zasad i dobrych obyczajów i obecnym językami na żądanie nauki wykładane być mogą, warunki przystępne.

Lecznica Druga

dla przychodzących chorych.

Ulica Senatorska Nr 9, dom Rezlera

Zajmują się w niej następujący lekarze:

- Od 10—11. Codziennie Dr J. Majkowski chorobami wewnętrznymi.
 - Od 11—12. Codziennie Dr E. Gepner, chorobami oczów.
 - Od 11—12. W Srody i Soboty Dr B. Taczanowski, Ordynator Szpitala Ś-go Jana Bożego, chorobami uszów.
 - Od 12— 1. Codziennie Dr E. Klink, Ordynator Szpitala Świętego Łazarza, chorobami wenerycznymi i skórnymi. W Srody i Niedziele od 1—2 wyłącznie dla kobiet.
 - Od 1 — 2. Codziennie Dr J. Zajackowski chorobami wewnętrznymi (a specjalnie wieku dziecięcego).
 - Od 2 — 3. Codziennie Dr S. Kondratowicz, chorobami kobiet.
 - Od 3 — 4. Codziennie Dr H. Nussbaum chorobami wewnętrznymi, specjalnie nerwowymi oraz leczeniem elektrycznością.
 - Od 3 — 4. Codziennie Dr S. Wojno, Ordynator Kliniki chirurgicznej przy Uniwersytecie, chorobami zewnętrznymi czyli chirurgicznymi i zębów.
 - Od 5 — 6. Codziennie Dr W. Grosstern, Ordynator Kliniki terapeutycznej przy Uniwersytecie, chorobami wewnętrznymi.
- Codziennie od 1—2 szczytowanie ospy ochronnej.
Bilet wejścia 25 kopiejek. 32—0—11088

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu w prowadzonych przez siebie klinikach udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie w następujące dni i godziny.

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha, **prof. Girsztowt**

W chorobach chirurgicznych, we srody i piątki od godziny 9—11, w szpitalu Dzieciątka Jezus, **profesor Kosinski**.

W chorobach wenerycznych i skórnym niewerycznej natury, w piątki od 11—12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i niewerycznej natury, we wtorki od godziny 11—12, w szpitalu Ś-go Łazarza, **profesor Trautvoiter**.

W chorobach wewnętrznych codziennie od godziny 11—12, w szpitalu Ś-go Ducha, **prof. Lambi**. — 27—0—1982

ZAKŁAD

Wynajmu Powozów i Karet

W Hotelu Saskim,

poleca się Szanownej Publiczności doborom i elegancją wyajmowanych ekwipaży. Wszelkie obśłużunki Kantonu Hotelu Saskiego przyjmują. — 17889— 66—

Trębacka Nr 11, obok Hotelu Angielskiego, trudni się:

Wysokość wody na rzece Wiśle pod Warszawą st. 7 c. 2

wyżel rassy panter, ciennie kazełan
z rana za uchem, zagiął Upraszta się o on ulic
prowadzenia takowego, za nagrodą na
Nowolipie, Nr 32 nowy Stróż wskaze.
3-3 - 6327 -

FABRYKA SZCZOTEK I PĘDZLI ALEKSANDRA FEISTA,

w Warszawie przy ulicy Senatorskiej Nr 467 (18).

Zaszczytne nagrody w medalach: brązowych, srebrnych, złotych, otrzymane na Wystawach Przemysłowych różnych narodowości:

Szczotki do zamiatania z rośliny „PIASSAVA.”

Piassava, jako roślina twarda a sprężysta, jest osobliwością, która znajduje się pod korą drzewa Kokos-Palme zwanego, i z tej to rośliny Fabryka wyrabia szczotki, które podług modeli zagranicznych, tamże za najpraktyczniejsze uznanych, na szczególną zasługują uwagę. Rozpowszechnienie ich w Anglii, Francji, Niemczech i innych krajach, znalazło wielkie zastosowanie w zamiataniu ulic; a w szczególności bruków, a to dla prostej przyczyny, że z pomiędzy kamieni jakoteż z dziur bruku żelaznego, żwir zapełniający takowe, nie z taką gwałtownością, wymie-
nym bywa, jak to dotąd ma miejsce miotłami zwyczajnymi.

Szczotki te, nietylko do zamiatania ulic służą, ale także w Zakładach Przemysłowych, w gmachach i drogach kolei żelaznych, Cukierniach, Koszarach, Staj-
ach, Spichrzach, Ogrodach i t. p. miejscach z większym skutkiem i korzyścią użyte być mogą, bo zmiatają szeroką płaszczyznę, czego miotłą zwyczajną usku-
nić nie można, a konstrukcją swoją są dogodne w użyciu, a że trwałość materiału jest niezrównana, gdyż z praktyki okazało się, że przy największym użyciu
szerszych nawet posesjach, w przeciągu półroka zużyć się nie daje—to też i w cenie okazały się tańszymi od miotł zwyczajnych.

Zadna pora roku nie niszczy Piassavy, a wilgoć wpływa na jej trwałość i większą jeszcze elastyczność nadaje.
W Fabryce mojej od bardzo dawna Piassava, znalazła zastosowanie, a dziś coraz więcej ulepszające się bruki i potrzeba w przemyśle, wywołują upowsze-
nienie mojego wyrobu, z którym mam honor polecić się.

Wszelkie możliwe środki przedsięwziąłem; tak w sprowadzaniu materiału, jako też i w wyrobie, ażeby dla kupujących uczynić ich sprzedaż przystępną dla
dego.

Ceny stosownie do wielkości, są następujące: kop. 40, 50, 60 i 75 za sztukę.—Dla handlujących odstępuje się stosowny rabat.

Zarząd miasta zwróciwszy szczególną uwagę, na rzeczoności szczotki, znalazł je pod każdym względem odpowiedne swojemu przezna-
eniu, w skutek czego JO. Główny Naczelnik Kraju reskryptem z dnia 3 Marca r. b. Nr 4149 zezwolił na zalecanie ich Właścicielom pose-
o czym JW. Jenerał Ober-Policmajster m. Warszawy w Nrze 56 w Gazecie Policyjnej do publicznej wiadomości poda: 4-6-5004-

KRZEW WINNY.

44-na drzeworytami w tekście) przez **Edmunda Jankowskiego**, Kandydata nauk
rodniczych, Starszego ogrodnika ogrodu pomologicznego w Warszawie. Do nabycia
telegarniach, po kop. 60. Nabywający wprost u autora (Nowogrodzka 36), lub w składzie
głównym (drukarnia J. Sikorskiego, Niecała Nr. 11), kosztów przesyłki nie ponoszą.
W książce tej zawarte są dla każdego przystępnie wyłożone wskazówki hodowania
orośli pod ścianami, na pętyłociach wzgórza, w doniczkach, oraz przyspieszania (forso-
nia) wina. Podane są również odmiany, które miejscowym warunkom najbardziej odpo-
wiają: objaśnione jest cięcie wina, tak dla nadania mu stosownej formy, jakoteż i dla
ynania owoców. Sposoby przechowywania winogron aż do wiosny, także nie są pomi-
e. Podręcznik ułożony został w ten sposób, żeby był zrozumiałym nie tylko dla obznaj-
nych z hodowlą winnego krzewu, lecz i dla tych, którzy o uprawie tej żadnego nie mają
2-3 — 6254 —

Wyprzedaż zupełna.
Z powodu śmierci właściciela wyprzedaż w Magazynie Mebli, po ce-
ach kosztu.
6-12 Krakowskie-Przedmieście Nr 6, wprost Św. Krzyża. — 5479 —

FABRYKA Tektury Asfaltowej Ogniotrwałej J. PIETSCHMANN

w Warszawie

Kantor, ulica Leszno Nr 19, róg Orlej

POLECA:

Najlepszą Tekturę asfaltową ogniotrwałą.
Paski tekturowe.
Gwoździe do tejsze.
Listwy trójgraniaste.
Lak asfaltowy i izolaryjny.
Smół angielską najlepszą i t. p.
Wykonywa krycie dachów tekturowych i reparacje takowych
jemi uzdolnionymi robotnikami, pod długoletnią gwarancją.
17-0 — 2752 —

UKNIE DAMSKIE

wiednio wymaganiom gustu i mody, wy-
wają się w pracowni Kosteckiej pod Nr.
rzy ulicy Niecałej, w podwórzu po pra-
stanie na dole. — 6202-3-3

Arzabki i Kapłony

zamrożone, polecają
Bracia Wróbel,
obok kościoła Ś-go Krzyża.
— 6019-4-0

Garnitur Mebli

rypsem kryty, 2 Lustra, 2 Szafy rozbierane,
Szafka do bielizny, Szesław skórą kryty, Ko-
moda, Kredens, 2 Łóżka i różne domowe rze-
czy. Pańska Nr 15, prawa oficyna na dole
w sieni, drzwi na lewo. — 5759-6-6

Piękne Siano

po rs. 1 kop. 65 za centnar (minimum 12
cent.) dostarcza się w 3 dni po zamówieniu.
Wiadomość w składzie papieru A. Chodo-
wieckiego, dawniej Rakoczy. Plac Teatralny
Nr 7. — 6374-2-6

KLACZ

siwa, wierzchowa, rasy arabskiej, do sprze-
dania. Wiadomość w Hotelu Krakowskim, u
Rządcy. — 6250-3-3

„Jaworze (Ernsdorf)”

Zakład hydropatyczny i żętyczny

u podnóża Beskidów, oddalony o 3/4 godziny
od stacji kolei Bielsk.

Rozpoczęcie pory 15 Maja

Środki lecznicze: kuraacja zimną wodą, żę-
tyca, mleko, kąpiele z igliwia i sztuczne że-
lazne.

Wspaniały park, dobre restauracje, salony
lecznicze i do czytania, stała muzyka, stacja
telegraficzna i pocztowa.

Lekarz Kąpielowy, Dr **Michał Kaufmann.**
— 5333-3-4

PARASOLIKI

damskie i dziecięce, tudzież Parasole de-
szczowe, przygotowała w wielkim doborze

FABRYKA

A. Wojny,

w dziedzińcu domu Reetzlera Nr 451.
— 4693-4-9

Fortepian

krótki, z białym, 3-ma szprejami, za rs. 110,
drugi o 6 oktavach, wyrestaurowany, za niż-
szą cenę.—Tamże wiadomość o fortepianie pa-
lisandrowym, o 7 oktavach, z białym, 4 szprej-
cami, za przystępną cenę.—Przyjmuje się stro-
jenia i reperacje. Marszałkowska Nr 71, u
Fortepianisty **J. Cerulli.** — 6262-3-3

MIGRAINES, NÉVRALGIES

SPOSÓB LECZENIA

NEWRALGII I MIGRENY ZA POMOCĄ PERELEK Z ESSENCYI
TERPENTYNOWEJ

DOKTORA CLERTANA

Na dziesięć przypadków migreny i newralgii ośm wyleczonych bywa w prze-
ciągu kilku minut przez użycie *Perelek z essencji terpentynowej Doktora Clertana.*

Jeżeli od pierwszego razu środek ten nie ulży cierpieniom, nie należy go
używać więcej; środek ten pomaga odrazu lub wcale.

Perełki te zażywać się mogą tak przed jak podczas i po jedzeniu, poczynając
od dwóch do sześciu perełek które łykać można prędko w łyżce zupy lub też
z nieco wody.

Perełki Clertana są to małe kapselki wielkości grochu, zawierające pod prze-
zroczystą powłoką żelatyny, delikatną jak listek papieru 4 do 5 kropel essencji
terpentynowej.

PRZESTROGA. — Nazwa *Perelek*, właściwą jest produkcji Doktora Clertana;
w handlu znajdują się produkta pod różnymi nazwami *kapsli, globulów, kropli, etc.*,
podobne mniej lub więcej do tychże perełek. Doktor Clertan poręcza za dobroć
i skuteczność prawdziwych perełek zawartych jedynie we flakonach mających
na etykiecie następujący podpis:

Do każdego flakonu dołącza się szczegółowy przepis.

Składy w Warszawie u pp. A. F. Galle
i Ludwika Spiess. — 5803 —

Clertan
Dm

WAŻNA WIADOMOŚĆ DLA SZANOWNEJ PUBLICZNOŚCI, na sezon wiosenny i letni OTRZYMALIŚMY WIELKI WYBÓR GARDEROBY MĘZKIEJ

PREIS CURANT:

Sak Palta wiosenna od rs. 14 do 26; Sak Palta letnia od 13 do 22;
Garnitury czarne talarowe od 23 do 32; Garnitury czarne frakowe od
23 do 32; Garnitury letnie zakietowe od rs. 24 do 28; Garnitury korto-
we rone zakiet od rs. 24 do 32; Garnitury kortowe marynarkowe od rs. 13
do 26; Palta Angielskie do stanu od rs. 17 do 23; Palta Angielskie z pasami
od rs. 12 do 30; Burki z nieprzemakalnego sukna od rs. 18 do 22; Mary-
narki myśliwskie od rs. 8 do 15; Kartki do konnej jazdy od rs. 8 do 12; Szla-
frocki dubeltowe od rs. 12 do 22; Ranne ubiory od rs. 14 do 18; Spodnie
różnego gatunku od rs. 5 do 8; Kamizelki aksamitne od rs. 5 do 5; kamiz-
elki sztukskowe od rs. 4 do 5; Płaszcz deszczochronne na różne ceny.

Obeonie w Warszawie, Senatorska Nr 23.

Z uszanowaniem, E. SAMET, Krawiec z Wiednia.

33-0

-3976-

Niemiecka rodzina, zamieszkująca w gub.
Wołyńskiej, poszukuje

NAUCZYCIELKI

do dwojga małych dzieci, 7-mio-letniego chłop-
ca i 10-letniej dziewczynki. Osoby intereso-
wane raczą złożyć świadectwa do Dyrektora
Grundmann przez Szepietówkę w Kremień-
czukach -6380-2-3

Korzystny Interes.

Z powodu zwinienia fabryki powozów, są do
sprzedania rozmaite **POWOZY**, jako to:
Landa, Karety, Kocze z fordeklami, Faetony
i Amerykanka, po cenie kosztu. Obejrzeć
można przy ulicy Leszno Nr 24.

-6346-2-12

TOKARNIA

amatorska pokojowa, systemu francuskiego,
est do sprzedania za przystępną cenę Ulica
Górna Nr 1/2993 B. Wiadomość u gospoda-
rza domu. -6402-2-3

ADWOKACI

Magister Prawa i Administracji
Józef Domański i Napoleon Miron
Mierkowski,

otworzywszy wspólną Kancelarię w War-
szawie, przy ulicy S-to-Jerskiej Nr 12.
załatwiają wszelkie interesa prawne w War-
szawie i na prowincji. Zajmują się również
odzyskaniem spadków zagranicą i w Cesar-
stwie. Kancelaria otwarta od g. 8 do 10-tej
z rana i od 4 do 7 po południu. Na korres-
pondencje odpowiadają za dotarciem poczt-
owych marek. 3-3 - 6161 -

Fabryka Kwiatów

MARJI OŁĘDZKIEJ

Nowy-Swiat Nr 12.
przygotowała znaczny wybór kwiatów podług
najświeższych modeli paryżskich.
Róże od 20 kop. -5807-4-6

WYPRZEDAŻ ZUPEŁNA

Towarów Galanterijnych

Materiałów Pismennych

po cenach znacznie niższych
w MAGAZYNIE
dawniej

J. G. ARNHOLD

SENATORSKA Nr 496.

Pomiędzy różnymi towarami znajdują
się jeszcze Miappy Królestwa Pol-
skiego, wydanie Colberga w 8 miu se-
kcyjach. ceną poprzednią rs. 6, teraz tyl-
ko rs. 2.

Ołówki angielskie Brookmana, tu-
zin rs. 1 kop. 50.

Pióra prawdziwe łabędzie i hambur-
skie, w najlepszych gatunkach, po ce-
nach niższej kosztu. 6-6 - 5622 -

Na Nowym-Swiecie

pod Nr 28 za Chmielną

na 1-szem piętrze od frontu 6 Pokoi, Przed-
pokój, obszerny balkon, w tem jest elegancki
salon o 3 oknach, kuchnia, spiżarnia, wodo-
ciąg i zlew, dwa wejścia, szyby belgijskie.
Na 1-szem piętrze w oficynie poprzecznej 5
Pokoi, Przedpokój, Balkon z wygodnymi
schodami, Kuchnia, Wygodka, Wodociąg i
Zlew, dwa wejścia - Stajnia i Wozownia
z górką na siano. Ceny umiarkowane zeszło-
roczne. 3-3 - 6090 -

W Drukarni „Kurjera Warszawskiego.” - Plac Teatralny Nr 473 (nowy 5.)

Kodaktor Wacław Sayanowski. - Wydawca Stanisław Gebethner.

SUCHOTY

KOKLUSZ

ZANIEDBANE KATARY

UZASADNIANE LECZENIE

za powoła

KAPSULEK SNWŁOWYCH

GUYOT

Aptekarza w Paryżu

L. Guyot

W Paryżu doni L. FRÈRE, 19, rue Jacob
W Warszawie w Składach: pp.
A. F. Galle i Ludwika Spisasa.
-2373-

Dwa Kwity

REKRUCKIE

śluzące włocianom wsi Podliscie gminy Ja-
rosławskiej, w powiecie Dubieńskim, gub.
Wołyńskiej, są do sprzedania za rs. 2500.
Zgłaszać się należy do Wójta Gminy Jar-
osławskiej Jewdoimezuka. -6279-2-3

Z powodu wyjazdu, sprzedają się

Meble, Lampy

i rozmaite naczynia gospodarskie.
Wiadomość przy ulicy Królewskiej Nr 41,
mieszkania 26, od godziny 10 do 4 po po-
łudniu. -6063-3-3

GARNITUR MEBLI

mahoniowych oraz dwie szafy jedna do bio-
lizny, łóżko mahoniowe i żelazne stoły isto-
liki do kart, biórko, lustro i sprzęt kuch-
ne, maszyna Whelera i Wilsona do wy-
kańska do szycia, zarazem 3 pokoje do wy-
najęcia do kwartału przy ulicy Bednarskiej
Nr 18 parter zamieszkania Nr 1. -6135-3-3

Za rs. 50 zaraz do sprzedania

FORTEPIAN

mahoniowy ze szprekami, z nowym Damrem
leżącym, kompletnie odświeżony, ton silny
drugi 110 rs. o 7 u oktawach z całym bla-
tem. Ulica Chłodna Nr 37 nowy, w 2 po-
dwórzu na lewo, 1 piętro. -6288-2-4

32 WOŁY

dopasione, są do sprzedania w dobrach Opo-
rów, położonych o milę od stacji Polowa
D. Z. W. B. -6361-2-3

W Hotelu Polskim w Warszawie, jest do
wynajęcia od 1-go Lipca

SKLEP,

w którym mieścił się skład płótna i bielizny.
Wiadomość powyższe można u właściciela
hotelu. -6040-3-6

Maneż żelazny leżący,

stępy z komunikacją, do sprzedania. Ulica
Czerniakowska Nr 96, stróż wskaze.
-5898-2-4

Urządzenie lasów,

obciążonych służebnościami, podejmuje b Ko-
misarz Lesny; o czym bliższa wiadomość, ustnie
lub listownie, udziela W. Henryk Złotnicki,
urzędnik w Kancelarii Izby Skarbowej War-
szawskiej. 2-3 - 6095 -

Z powodu żałoby

są do sprzedania Suknie wełniane, czarna je-
dwabna (nowa), Vetement z wstawek i
wstawek, Kapelusze, Szal francuski, Sztuczka
materji chińskiej białej i dwa Szlafroczy per-
kalowe. Wiadomość, S-to Krzyżka Nr 37,
mieszkania 15, od 12 do 2 po południu.
-6381-2-3

Pracownia Sukien i Okryć Damskich E. P.

przy ulicy Orlej Nr 3, pierwsze piętro, przy-
muje wszelkie roboty w zakresie teje prace-
wni wchodzące, oraz i bieliznę. -6372-2-6

SKŁAD

WĘGLI KAMIENNYCH

do sprzedania w nader korzystnej miejscowo-
ści za rs. 600. Wiadomość, ulica Bednarska
Nr 7, mieszkania 1, do godziny 10 z rana.
-6256-2-3

Nr 48. Nr 48.

Magazyn Żałobny

Nowy-Swiat, 1-sze piętro od frontu,
polecia tramny metalowe, drewniane, przybory
pogrzebowe, gotowe suknie żałobne. Przy-
muje zlecenia pogrzebowe, bez osobnego wy-
nagrodzenia i doliczania komissowego.
-6200-3-15

SKŁAD FARB i Materiałów Aptecznych J. Różyckiego.

na Pradze.

Polecia: Farby malarskie gotowe we fla-
szakach, i na pudry z odliczeniem rabatu. Far-
by suche w różnych gatunkach. Lakiery,
Pokost, Terpentynę, Pendzle, jak ro-
wnież Skład powyższy zaopatrzony jest za-
wsze w dobór materiałów aptecznych, po
najumiarkowańszych cenach. 2-3-5615

Z powodu wyjazdu sprzedają się

MEBLE

rozmaitego rodzaju, niżej kosztu, ulica Leszno
Nr 18, w 2-em podwórzu Nr 37. -6404-2-2

Kareta i Faeton

na dwie osoby, b. mało używana, są do sprze-
dania. Wiadomość u stróża, ulica Marszał-
kowska pod Nrem 49. -6088-3-3

Z powodu wyjazdu, jest do sprzedania

Prysznic pokojowy,

zupełnie nowy, za przystępną cenę. Bielańska
Nr 5, wiadomość u stróża. -6352-2-6

Przyjmuje do reparacji Maszyny do szycia,

wszystkich bez wyjątku systemów
i Fabrykantów, bez względu gdzie
takowe były nabyte.

LOUIS SCHLESINGER, Skład Maszyn do szycia.

przy ulicy Nowy-Swiat Nr 25 1351-

Zakład nauki kroju i szycia L. RENNE

ulica Widok Nr 18.

Najcieńsze wykłada metody: fran-
cuską oraz metodę berlińską, od-
znaczając się tem, że każda uczenni-
ca w krótkim czasie zdolna skroić i
pofastrzygować wszelkie ubrania, z do-
kładnem złozeniem stanika, za cenę rs.
5. Udziela lekcje po zakładach nauko-
wych i po domach prywatnych. Przy-
muje suknie do kroju i fastrzygowania
za cenę bardzo umiarkowaną. Na lek-
cje o godz. 12-tej. zebrać się mogą
osoby, placące od godziny. -W oficy
nie, druga ścieżka Nr 12-sy mieszkania.
17-0 294

KROWA

d jna, z bardzo dobrej rasy, jest zaraz do
sprzedania za przystępną cenę w domu Nr 4,
przy ulicy Pięknej i Ujazdowskiej Alei. Wia-
domość zawsze u Rządy tego domu
-6412-2-4

Do sprzedania:

suknie zupełnie nowe: jedwabna czarna repso-
wa i 2 wełniane na osobę szczupłą średniego
wzrostu. Można widzieć od 12 do 3 po
udniu. Żórawia Nr 27 a, 3 petro od frontu
mieszkania Nr 7. 3-3-6230

OBIADY PRYWATNE

po gospodarstwu

smacznie i wyłącznie na masle przy-
rządzane, od godziny 1-szej z południa,
codziennie po cenie przystępnej. Ulica
Nowy-Swiat Nr 48, mieszkania Nr 14,
w drugiej bramie padwó-zowej, po le-
wej stronie na dole. 2-3-6375 -

Bracia Bardet

Ogrodnicy, właściciele szkółki
drzew przypominają Szanownym
właścicielom ogrodów, iż jak corocznie mają
drzewa fruktowe zadołowane, które mogą po-
dróżyć i być sadzone z dobrem powodze-
niem przez pewien jeszcze czas. Wszelkie
obstaunki się przyjmują w składzie nasion i
kwiatów świeżych Braci Bardet przy ulicy
Senatorskiej Nr 472. 2-3-6334

Ulica Przejazd Nr 9, dom W go Naimskiego.

MLEKO

prosto od krowy dostać można trzy razy
dziennie prócz tego śmietanki i zbieranego
mleka w każdym czasie. - Także potrzebny
jest pachciarz z krowami od 20 do 25 sztuk,
na folwark odległości od Warszawy mil 3.
Oraz Ekonom z świadectwami na stół. - Wia-
domość bliższa u utrzymujących krowy, w go-
dzinach między 1 a 3. 2-3-6333

UJEZDŻALNIA

przy ulicy Żórawiej
Nr 1600

(róg Marszałkowskiej).

Mam honor zawiadomić, Szanowną Publiczność, iż w nowo
zbudowanej obszernej **UJEZDŻALNI**,
udzielam lekcje konnej jazdy, tak dla Dam jako i Mężczyzn (wie-
czorem przy oświetleniu)

Przyjmuje również konie na stajnię i do ujeżdżania.
Polegając na względach dotąd mi okazanych przez Szanowną
Publiczność, mam nadzieję, że i nadal zaszczyty mnie swem za-
użaniem.

25-0

- 1906 -

Wydawca Henryk Bapina 14 26; Amphra 1877 r.

Patrz Dodatek.

KSIEGARNIA Gabethnera i Wolffa

poleca na nadchodzącą porę:

Ogród Warzywny jego urządzenie i pielęgnowanie roślin warzywnych

przez
K. Langie.

Rs. 1, z przesyłką Rs. 1 k. 10.

Skład Główny

w KSIĘGARNI

GEBETHNERA I WOLFFA.
3-3-6165

PAMIĘTNIKI Z WOJNY HISZPAŃSKIEJ 1808-1814, z czasów Napoleona I-go.

Stanisława Broekera,
b. oficera b. legionów francusko-polskich, tłumaczono z oryginału niemieckiego, przez córkę jego **Paulinę Cybalską.**

Są do nabycia we wszystkich księgarniach, w Warszawie, egzemplarz po rs. 1 kop. 80, z przesyłką na prowincję rs. 2. 2-3-5600

Na Miesiąc Maj!

Książki do Nabożeństwa Majowego
przez różnych autorów,
do nabycia w Księgarni

Maurycego Orgelbranda,
naprzeciw posągu Kopernika

oraz Filii
przy ulicy Senatorskiej Nr 22.
3-4-5975

Ustawa Postępowania Sądowego
Cywilnego alfabetycznie
i Skorowidze do tejże, w języku polskim i ruskim złożone, sprzedają się w księgarniach Gabethnera, Wendy i innych, oraz u ich autora **Józefa Karpińskiego** Adwokata przysięgłego Nr 8, Niecała. -6434-1-2

OSOBA

uzdatniona do krawieczyny i szycia na maszynie **Lovera i Wilsona**, żyje sobie pracować w którymś z domów prywatnych w Warszawie. Ktośby takowej potrzebował, raczy zgłosić się na ulicę Sienną Nr 9 nowy domu, mieszkania Nr 14. 2-3-6363

OSOBA

w średnim wieku, poszukuje miejsca do zarządu domu na wsi lub w Warszawie, obecną bowiem dobrane z gospodarstwem wiejskim, gdyż lat 18 była na jednym miejscu. Wiadomość, ulica Nowo-Senatorska, w sklepie dystrybucyjnym pod Nrem 4, obok Puryca. -5591-3-3

Prof. G. de Préchamps,
ulica Długa Nr 23, na 1-m piętrze od frontu (gdzie Eldorado), ma do umieszczenia:

Guwernantki Polki, wysoko usposobione w naukach i muzyce, oraz **Francuzki i Niemki.** Tamże można powziąć wiadomość o **Osobie,** która przyjmuje

przychodnie Panienki,
obecne głównie się kształcić w języku francuskim, niemieckim i innych przedmiotach, przy ciągłej konwersacji francuskiej. a to do towarzystwa panienki 11-letniej. Wiadomość od 2 do 5 po południu. -5492-6-6

Potrzbna jest

PANNA
do maszyny. Ulica Wielka Nr 3.
-6519-1-1

Wykaz dochodu na Drodze Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej. Za miesiąc Marzec 1877 r.

	Ilość Osób	Towary	D o c h o d y					
			Od Osób, Tłomoków i t. p.		Od Towarów		Różne	
			P u d y	Rsr. kop.	Rsr. kop.	Rsr. kop.	Rsr. kop.	R A Z E M
W miesiącu Marcu 1877 r.	99,674	6,667,919		85,598 60	267,064 31	23,540 34	376,203 25	
" " 1876 "	103,404	6,238,468		91,748 66	246,336 24	23,546 40	361,631 30	
Zatem w r. 1876 więcej mniej	3,730	429,451		6,150 6	20,728 7	6 6	14,571 95	
Od 1 Stycz. do 31 Marca 1877 r.	279,565	19,174,915		241,521 11	785,669 9	69,778 71	1,096,968 91	
Od 1 Stycz. do 31 Marca 1876 r.	274,720	19,543,613		242,528 20	755,367 77	69,817 83	1,067,713 80	
Zatem w r. 1877 więcej mniej	4,845	368,698		1,007 9	30,301 32	39 12	29,255 11	

-6066-

Wykaz dochodu na Drodze Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej. Za miesiąc Marzec 1877 r.

	Ilość Osób	Towary	D o c h o d y					
			Od Osób, Tłomoków i t. p.		Od Towarów		Różne	
			P u d y	Rsr. kop.	Rsr. kop.	Rsr. kop.	Rsr. kop.	R A Z E M
W miesiącu Marcu 1877 r.	24,292	1,416,786		19,358 24	37,842 87	12,337 95	69,539 06	
" " 1876 "	26,697	1,450,503		22,560 10 1/2	44,933 83	13,777 38	81,271 31 1/2	
Zatem w r. 1876 więcej mniej	2,405	33,717		3,201 86 1/2	7,090 96	1,439 43	11,732 25 1/2	
Od 1 Stycz. do 31 Marca 1877 r.	69,823	4,988,165		54,445 13	126,618 13	37,289 40	218,352 66	
Od 1 Stycz. do 31 Marca 1876 r.	70,921	5,252,280		59,378 98	139,904 65	40,659 75	239,943 38	
Zatem w r. 1877 więcej mniej	1,098	264,115		4,933 85	13,286 52	3,370 35	21,590 72	

-6067-

Syndycy tymczasowi masy upadłości Hilarego Stan,

ogłaszają niniejszem, że na zasadzie postanowienia wierzycieli masy upadłości zatwierdzonego przez decyzję Warszawskiego Sądu Handlowego z dnia 7 (19) Marca 1877 roku sprzedana zostanie w dniu 11 (23) Maja r. b. o godzinie 6-tej po południu w miejscu posiedzeń Sądu Handlowego Warszawskiego w Warszawie pod Nr 549, przez licytację publiczną przed W-nym Sędzią Komisarzem masy upadłości **Ludwikiem Hirsfeldem** odbyć się mająca.

Księgarnia sortymentowa i nakładowa.
w domu pod Nr 411 przy ulicy Krakowskie-Przedmieście, dawniej pod firmą **Hilarego Stan** istniejąca. Sprzedaż nastąpi ryczałtowo i obejmuje cały magazyn księgarski wraz z szafami, pułkami, biurkami i całym wewnętrznym urządzeniem.

Razem z księgarnią bez osobnej dopłaty, przechodzą na własność nabywcy, czytelnia przy księgarni utrzymywana, oraz aktywa księgarski to jest należności przypadające od osób trzecich.

Licytacja rozpocznie się od summy rs. 5000. Wadium wynosi rs. 1000. Warunki sprzedaży przejrane być mogą w kancelarii Sądu Handlowego w Warszawie u W-go Sekretarza **Trzaski**, w księgarni pp. **Gabethnera i Wolffa** pod Nr 415 i Krakowskie-Przedmieście i w kancelarii przysięgłego **Obrońcy Andrzeja Wolfa** w Warszawie przy ulicy Rymarskiej Nr 6.

Celem obejrzenia księgarski konkurencji zechcą się zgłosić do W-nych **Gabethnera i Wolffa**.

Warszawa, dnia 7 (19) Kwietnia 1877 r.

(Podpisano) **Robert Wolff-Andrzej Wolff.**

- 6223 -

Do Fabryki Kwiatów potrzebne są PANNY

stałe, oraz robiące u siebie.

2-3 - 6352 - **BARANOWSKA, Nowy-Swiat Nr 24, mieszkania 13.**

Pewna Osoba

wynajęła mieszkanie, w domu Nr 419 przy ulicy Krakowskie-Przedmieście i dała zadatku rs. 2 i dotąd do mieszkania nie wprowadza się, zatem wzywa się tę osobę, jeżeli nie wprowadzi się w przeciągu dni 3, to mieszkanie będzie wynajęte komu innemu. -6419-2-3

Rekomendacja Nauczycielska

Kamilli Mierkowskiej,
Plac Teatralny, ulica Senatorska Nr 16, główne wejście z bramy na lewo, ma do natychmiastowego umieszczenia **Nauczycielki Polki** posiadające obce języki i muzykę, **Guwernerów** rozmaitej narodowości, **Francuzki, Szwajcarki i Niemki** Guwernantki i Bony. -5495-5-6

Potrzbna jest

PANNA

do bielizny za podręczną. Wiadomość, ulica Bielańska Nr 12 domu, w lewej oficynie, Nr 20 mieszkania. -6488 1-1

Magazyn Mód i Sukien Damskich,

z pięknym urządzeniem, przy jednej z przynależnych ulic Warszawy, jest zaraz do sprzedania z powodu wyjazdu właścicielki, pod korzystnymi warunkami. Wiadomość w fabryce wyrobów metalowych pp. **Gułowskiego i Dworzyńskiego**. Ulica Bielańska Nr 12. -6521-1-3

Młody Człowiek,

bezżonny, posiadający język niemiecki i początki ruskiego, pragnie otrzymać miejsce konduktora omnibusów, lub też pomocnika przy składzie lub kantorze handlowym. Wiadomość przy ulicy Nowolipie pod Nrem 42, mieszkania 5. -6508-1-3

Potrzbne są

PANNY

zdatne do maszyny i sukien damskich. Wiadomość, ulica Rymarska Nr 16.-M. Ciszewski. -6511-1-3

AGRONOM

teoretycznin i praktycznie uzdolniony, posiadający chlubne świadectwa, poszukuje posady Administratora lub Zarządzającego. W razie potrzeby może złożyć kaucję. Bliższa wiadomość w składzie dywanów W-go A. Geneli ulica Miodowa Nr 13. -6399-3-3

Maszyny do Pończoch

z pierwszorzędnych Fabryk Zagranicznych, **Maszyny do Szycia**

ulepszony system Singera, **Maszyny skombinowane do pończoch**

do użytku fabrycznego. **Sprzedaż na dogodnych warunkach.**

Ceny fabryczne. **Juljan Berg, Miodowa, 10.**
2-6-6128

Potrzbna jest zaraz

rodowita Paryżanka,

w średnim wieku, na demi-place, do jednej panienki—za stół, mieszkanie i dodatkowe wynagrodzenie. Ulica Długa Nr 22, mieszkania 1, między 3 a 4 godz. po południu. -6141-3-3

RZĄDCA

dóbr Niemiec, niezonaty, gospodarujący już od 20 lat, a od 10 lat zupełnie samodzielnie, posiadający jak najlepsze świadectwa, poszukuje miejsca od S-go Jana. Bliższych wiadomości udziela W-ny **Fr. Pietschmann** w Warszawie, Leszno Nr 19. -6186-3-3

Pewien zakład wyrobów wypiekowych posiadający obszerne stosunki i pewne utrzymanie, potrzebuje

Wspólnika

z funduszem do rs. 1000, do którego to interesu może być stosowny ktoś z fachu cukierniczego albo piekarskiego. Adres, ulica Nowomiejska Nr 15 nowy, w składzie masła. -5225-6-6

Jest do sprzedania za rogatką Marymontską

NIERUCHOMOŚĆ

a mianowicie Domek murowany, jeden drewniany i t. p. inne zabudowania. Wiadomość przy ulicy Nowolipki Nr 2, naprzeciw Straży Ogniowej, w Składzie Wędlin **K. Suchner**. -6272-2-2

Są do sprzedania

Wózki dziecięce

od rubli 8 i kop. 50 do rubli 15 i wózki dla dorosłych słabych osób. Maszyny do rżnięcia cukru, oraz przyjmuje wszelkie obstarunki, reparaacje, ulica Długa Nr 41 nowy, 578. -6291-2-3 **W. Grabczyński.**

Do sprzedania

FOLWARK

wiók 20 gleba pszena z lasem dębowym, z inwentarzem żywym i martwym, z zasiewami kompletnymi, z maszynami i narzędziami rolniczymi, żądanych serwitutów, położony w Gubernji Lubelskiej 18 wiorst od kolei i wiorst 10 od młyna amerykańskiego. Bliższa wiadomość ulica Ogrodowa Nr 22 domu mieszkania Nr 3. Stróż wskaże w każdej porze. -6201-3-7

Ważna Wiadomość.

Z powodu wyjazdu jest do odstąpienia zaraz lub od S-go Jana Skład Wódek przy ulicy przynależnej, od lat 12 egzystujący, oraz lokal na Cukiernię, Kawiarnię i t. p. zakład, z bilardem i oświetleniem gazowym. Wiadomość u W-go Jagielskiego właściciela zakładu wódek pod firmą **Duszek**, przy ulicy Daniłowiczowskiej. -6389-2-3

